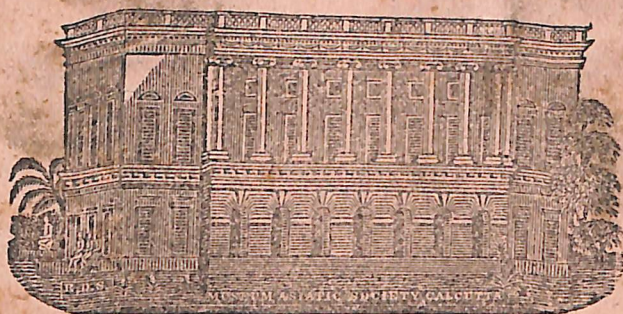


BIBLIOTHECA INDICA ;
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED DERUN THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 155.



THE
MUNTAKHAB AL-LUBÂB
OF
KHÂFÍ KHÂN.

EDITED BY
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.
FASCICULUS V.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.
CALCUTTA :

1869.

از راه برده باخود هم بزم و همدم مسند عشرت می ساخت - و بعد
واقعۀ غنبر کفاف نام در سرانجام امور ملکی می پرداخت - زمام
اختیار ملک و سپاه چنان بکف اقتدار او برده بود که وقت سوار شدن
نوکران عمدۀ دیگر در رکاب و پای فیل او پیاده رفته عرض مطالب خود
و بادشاهی می نمودند - تا آنکه چون میان عادل شاهیه و نظام الملکی
مدام عداوت شدید و فوج کشی بود در ایام اقتدار او و شوهر او خبر
رسید که عادل شاه با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه جهان
آشوب برای مقابله می آید - نظام الملک به تهیۀ جنگ برآمدن
پرداخت - آن غداره گفت که سر فوجی و اختیار این جنگ بمن
واگذارند - اگر از اقبال پادشاه برخصم غالب آمدم تا قرنهای بر زبانها
جاری خواهد بود که یک زن نظام الملک با پادشاه بیجاپور مقابله
نموده هزیمت داد - و در صورتیکه خدا نکرده قضیه برعکس شود
خواهند گفت که پادشاهی زنی را مغلوب ساخت و باز بتدارک
می توان پرداخت - نظام الملک را حرف او مقرون بصواب نمود
و محبوبۀ نازنین خود را مامور بسر لشکری فرمود - و او به ترتیب
لشکر و آراستن فیلان کوه پیگروتسلی و استمالت پیکار پیشگان رزمجو و
گود آوری دلاوران شعله خو پرداخته و توپ خانۀ عظیم آراسته خود
یراق بسته بر رخ نقاب مرصع انداخته بر فیل گردون شکوه سوار شده
امیران را بزبان خوش و لطف امید ها داده باظهار وعده و تهدید
و وعید سرگرم کارزار ساخته کوه بسیار از مرصع و طلا و نقره موافق دستور
نکهن که بعد ظهور تردد برای دل خوشی سپاه انعام می نمایند تیار
نموده وقت سواری باخود گرفته در مقابلۀ فوج خصم آمده اقدام

بکازار و آراستن صفوف نموده هر ساعت با امرای یمین و یسار
 دلبری و ترغیب نموده تهوری می نمود و از هرکه اثر شجاعت و
 جلاوت و ترده ظاهر می گردید کوفه مرصع و طلا فراخور زیاده از رتبه
 بدو رسانده موقوف بر امید نسیمه نمی گذاشت - و همراه از شیرینها
 سبدها پر کرده داشت که باگروهایی نقره موافق دستور دکن
 برای جذب قلوب پیکاهای توپخانه پیدم می رساند و باعث
 دلگرمی سپاه میگردد تا آنکه فوج عادل شاه را از پیش رو برداشت
 و بحملهای مردانگه آن زن مرد اوگن چند هزار مرد مقتول
 و اسیر گردیدند - وزن صف شکن بفتح و نصرت بخدمت
 نظام الملک رسیده بیشتر از پیشتر معزز و محبوب گشت - الحاحل
 خان جهان لودی از زنی بازی می خورده چنان ملکی را
 بقلیلی که بخرچ انعام یکروزه پادشاهان هندوستان وفا ننماید
 از دست داده خود را نزد ولی نعمت و عالمی مطعون ساخت *
 درین آوان ابو طالب پسر آصف خان را بخطاب شایسته خان
 مخاطب ساختند - درین سال خان خانان ولد بیرم خان که از
 نامداران بی همتای روزگار بود بعد انقضای هفتاد و دو سال
 از مرحله عمر و دیعت حیات نمود و باعث ملال خاطر عاطر گردید *
 سابق مقرر بود که پادشاه صورت خود را بر پارچه طلائی مدور بوزن
 یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر شبیه شیرینی که بران آفتاب
 سوار باشد سکه زده با امرای مقرب خاص می بخشیدند که بر
 چیره بسته باعث افتخار خود و زیب دستار می داشتند - و
 بعضی در گردن انداخته بر روی سینه بجای حرز جان نگاه میداشتند -

درین سال حکم فرمودند که شبیه را کلان تر از پنج توله طلا ساخته
 بامرای مخصوص مقرب می داده باشند - درین اوان از نزد
 امام قلی فرمان فرمای توران خواجه عبد الرحیم ایلمچی که از خاندان
 مشهور ملک بود با محبت نامه مشتمل بر اظهار مدد برای جنگ
 ایران در تلافی دعوی آن اصلاح و فساد می که میان شاهنشاهی و
 شاهزاده ولی عهد بمیان آمده بود رسید - درین روزها مهابت
 خان که از مدت گرد خیال رانا بحال تباہ سرگردان بود بشفاعت
 ندامت و اعتراف تقصیر بامید عفو جرائم عرائض پی در پی
 بحضور ارسال داشته التماس نمود که بحضور آمده بعد شرف ملازمت
 و تسلیات خطا بخشی بهم شاه جهان بدستور سابق کمر جهد بسته
 روانه گردد - پادشاه جرم بخش خطاپوش التماس اورا مقرون باجابت
 فرمودند - بعد رسیدن مهابت خان بحضور و روانه نمودن بدکهن
 در اوائل ماه اسفندار متوجه کشمیر همیشه بهار گردیده و سیرکنان
 و شکار افکنان آخر ماه مذکور بآب چناب رسیدند *

ذکر جشن سال بیست و دویم خاتمه جلوس جهانگیری

مطابق (95) دوم شهر رجب سنه هزار و سی شش هجری

اول روز جشن این سال بعرض رسید که مکرم خان حاکم بنگاله
 بر کشتی با ساز عشرت سیر و تفرج دریا می نمود از صدمه باد تذب
 کشتی برگردید و مکرم خان با جمعی غرق بحر فنا گشت - نزد
 اهل شگون آن خبر نامیدمون افتاد - فدائی خان را بعد از قبول

(95) در اقبال نامه بستم نوشته *

ده لک روپيه پيشکش و نذر که هر سال در سرکار پادشاه و نور محل
مي رسانده باشد صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - بعد رسيدن بکشمير
مرض دائمي رو بشدت آورد و صحت بدن بانحراف مزاج مبدل
گرديد روز بروز برکسل طبع مي افزود و علاج حکماي حاذق سونمي
بخشيد و مرض بامتداد کشيد و از سواري فيل و اسب که بسيار
رغبت داشتند ماندند و اثر رجوع در هر بن مو ظاهر گرديد - هر چند
که خود را بسير سبزه و گل مشغول مي نمودند دل رغبت نمي
نمود - و از همه ماکولات و مشروبات حتي افيمون که رفيق سالها بود
طبع نفرت کشيد و سواي چند پياله شراب هيچ چيز خواهش نمي
شد - و علامات سفر آخرت ظاهر گرديد - درين ضمن شهر يار بي عيار
که بدو سه مرض مبتلا گرديده موي ريش و بروت بباد داده بود
بتقاضاي مصلحت ظاهر هوا خواهان بدخواه باوجود منع نور جهان
بيگم براي رفتن لاهور بقصد علاج سماجت زياده نموده مرخص
گرديد - و دارو بخش پسر خسرو را که نور محل حواله شهر يار نموده
بود و از بي رشدي و بي جوهوي بار سنگين دانسته از خود جدا
نموده در حضور گذشت بارادت خان سپردند - و از کشمير کوچ طرف
لاهور فرمودند - بمنزل راجور که نزول واقع شد در راه پياله شراب
خواستند برب نهاده که از گلو فرو نرفته برگردانند - تا رسيدن
بدولت خانه کار بنزع کشيد - وقت چاشت اواخر ماه صفر
سنه هزار و سي و هفت [۱۰۳۷] هجري بسفر آخرت پرداختند
چرخ را جام نگون دل کز مي عشرت تهی ست
باده از جام نگون جستن نشان ابلهي ست

درین وقت از اندرون و بیرون آثار رستاخیز محشر ظاهر گشت
و نور جهان بیگم از وقوع این حادثه جهان در چشم او سیاه و تباه
می نمود - هر چند برادر را برای فکر تکفین و تدفین و مصلحت
ملکی طلبید آصف خان بعدرهاے مختلف بدفع الوقت پرداخت -
و باتفاق اعظم خان و جمعی از امرا که بآصف خان همراه و دمساز
بودند داور بخش پسر خسرو را از قید بر آورده بمژده سلطنت که
خواب و خیال محض بود مبشر ساختند - چون او میدانست که
این سلطنت بی اعتبار دو سه هفته خون بهائی بیش نیست
باین امر بی اختیار راضی نگشته اضطراب و انکار بسیار نمود فائده
نداد و بعد و سوگند تسلی او نموده بتقاضای مصلحت چون
گوسفندی که عوض جان مریض برای تصدق بیرون آرند بر تخت
نشاند چتر بر سر او گردانده شرط نثار و مبارک باد بتقدیم رساندند -
نور جهان بیگم که لاله وار دل سوخته نقش واژگون فلک بود
چار ناچار نعش رفیق آخرت را باخود همراه گرفته با هزاران ناله
زار و دل بیقرار به لاهور آورده در باغ خود مدفون ساخت و آصف
خان از منزل بهنبر بنارسی داس نام را که در یلغار رفتن ید بیضا
می نمود مهر خاص انگشت خود را از عدم فرصت حواله نموده
نزد شاه جهان بنماید اکید روانه ساخت - و آنچه بایست گفت
زبانی پیغام داد - و بسرعت رسیدن و اول نزد مهابت خان رفتن
و باز باتفاق او ملازمت شاه جهان نمودن و سزاوی نمودن برای
زود روانه شدن شاه جهان مبالغه که باید نمود - چون نور جهان برای
سلطنت شهریار از اضطراب بیقراری بسیار داشت و هم شیرخوار دوم که

درخانه صادق خان بود شوهر او نیز با نورجهان همراز گفته می شد آصف خان چوکی بدر خانه هر دو همشیره فرستاده راه آمد و رفت امرا و نامه و قاصد بند نموده بود - شهریار غافل از بازی روزگار بوده در لاهور بعد از شنیدن خبر واقعه جنت مکانی خود را چون سلطنت بازی میرو و وزیر اطفال پادشاه موسوم ساخته از ناموافقت تقدیر غافل گردیده بتصرف خزانة لاهور دست سخاوت و بخشش دراز نموده از جمله نوک رو پیه که موجود بود هفتاد لک رو پیه برای جذب قلوب امرا بصیغه انعام و علوفه پیشگی نوملازمان و مساعد در هفته اول که بدو هفته ایام فرمانروائی او نکشید بخشید - پسر دانیال را که با او بود برای مقابل فوج داور بخش و آصف خان سرفوج ساخته تعیین نمود - و از آن طرف آصف خان داور بخش را با کوکبه و دبدبۀ شاهی و تاجمل پادشاهی بر فیل نشانده خواجه ابو الحسن را و مخلص خان را با سادات باره هراول نمود و از آب لاهور گذشته مقابلۀ مقاتله روی داد - هنوز صدای دار و گیر بلند نگردد که فوج شهریار فرار اختیار نمود - بعضی خود را بقلعه لاهور رساندند و جمعی بفوج داور بخش پیوستند و شهریار نزدیک در قلعه ایستاده چشم بر راه مرده فتح بود برخبر برگشتگی طالع خود مطلع شد - از سراسیمگی سر از پای خویش نشناخته راه قلعه ارك اختیار نموده محصور گردید - و فوج داور بخش بگرو حصار آمده بمحاصره پرداختند و روز دیگر همین که علم زرافشان خاور از مطلع مشرق با تیغ فتح و نصرت نمایان گردید اکثر مردم درون و بیرون قلعه از دور و نزدیک امان طلبیده نزد آصف خان آمده ملحق شدند - اختصار کلام آنکه شهریار را چون مرغ پرو بال کنده

از قفس قلعه ازک بر آورده نزد داور بخش آوردند و مثل گناهکاران
ملازمت فرموده مکحول ساخته بقفس زندان اجل محبوس
نمودند - و پسران دانیال را نیز بر صورت شهریار ساخته یار و رفیق او
گردانند - و یمین الدوله آصف خان حقیقت را بخدمت شاهنشاه
زمان شاه جهان صاحبقران نوشته روانه ساخت - و بنارسی داس که
از بهنبر رخصت شده بود مسافت بعیده را تا بقلعه نظام الملک
به بیست روز طی نموده موافق ارشاد آصف خان سر راه بخانه
مهابت خان رفته بر سرگذشت اطلاع داده و مهابت خان همان
زمان بنارسی داس را با خود گرفته بدر حرم سرا رفته خبر اندرون
محل فرستاده مخبر ساخت - همین که شاه جهان صاحبقران بیرون
تشریف فرمودند بنارسی اول مهر سکه یمین الدوله را گذرانده داب
ملازمت و تعزیت و تهذیب را بآئین رسولان آداب دان بتقدیم رساند -
حضرت صاحبقران اشک ریزان استفسار احوال نمودند - و بساعت
سعید باتفاق اختر شناسان هندی و فرس که برای سرانجام زیاده از هفته
توقف نشد اواخر ربیع الاول سنه هزار و می هفت هجری بطریق
استعجال از راه احمد آباد براهبری ظفر و اقبال مرحله پیمای منزل
مقصود گشتند - و بآصف خان فرمان از روی عنایت مشتمل بر رسیدن
بنارسی و بدولت و فیروزی متوجه شدن طرف دار الخلافه مصحوب
امان الله بدآک روانه ساختند - و با وجود اطلاع تقصیرات خان جهان
لودی که در برهان پور صوبه دار بود جان نثار خان را مع فرمان لطف
آمیز نزد او روانه فرمودند - و آن بی سعادت از توهمی که بسبب
ظهور نمک بکرامی خودش دامنگیر گردید و براهدائی دریاخان

محمد جهانگیر بادشاه (۳۹۲) سنه ۱۰۳۷

رهیل و آقا افضل دیوان دکن که برادر او دیوان شهریار بود و بر احوال شهریار برگشته طالع و نور جهان بیگم اطلاع نیافته بود بجواب ناصواب پرداخته در جواب فرمان عرضه داشت نیز نانموده جان نثار خان را آزوده خاطر ساخته روانه نمود *

چو تیره شود مرد را روزگار

همان او کند کش نیاید بکار

و بدان نافرمانی و عدم اطاعت فرمان اکتفا نهموده فرزندان خود را در برهان پور همراه سکندر خان لوحانی گذاشته باجمعیت خود و بندهای پادشاهی مثل راجه گنج سنگه و غیره که در رفافت آن بی سعادت مجبور و معذور بودند طرف ماند و آمده اکثر قصبه و محالات مالوا را بتاخت و تاراج آورده بعضی جا عاملان و منصوبان خود گذاشته طبل مخالفت و بغی را بلند آوازه ساخته به برهانپور مراجعت نمود - و حضرت صاحب قران چون بمنزل و معبرگدر بابا پیاری رسیدند عرضه داشت شیر خان عرف ناهر خان مشتمل بر اظهار اطاعت و فدویت خود و اراده فاسد سیف خان بنابر ملاحظه تقصیر سابق و از راه خجالت سلوکی که با عبد الله خان نموده بود رسید لهذا فرمان سعادت عنوان مشتمل بر تفویض صوبه داری احمد آبک بنام او که بعد نائب گذاشتن و بنسق آنجا پرداختن سیف خان را نظر بند ساخته بحضور بیاراد صادر فرمودند - و خود بگدر بابا پیاری از آب نریدا عبور نموده در منزل سنور شرف نزول فرموده برای جشن وزن مبارک حکم مقام نمودند و چون همشیره کلان نواب قدسیه مهتاز محل در خانه سیف خان بود و خاتم

مبارک قدسیه با همشیره خود محبت وافر داشتند از طرف
ناهمواری و خبر بیماری سیف خان خاطر جمع نبود شفیع سیف
خان گردید - بموجب اتماس بیگم خدمت پرست خان را فرمودند
به شیر خان پیغام رساند و خود خبردار باشد که نظربند ساختن
سیف خان بضرر جانی او منجر نگردد *

درین منزل و جشن عالمی که بفیض رسید دلیر خان باره
آمده شرف اندوز ملازمت گردید و خبر مقید و مکحول گردیدن
شهریار و پسران دانیال از روی عرضه داشت شیر خان که بموجب
نوشته صرافان لاهور رسیده بود بعرض رسید - بعد رسیدن سیف
خان که کار بقصد هلاک نمودن خود رسیده بود بشفاعت نواب
قدسیه قلم عفو بر جرائم او کشیده گشت و مورد عنایات بی پایان
گردید و از مرده جان بخشی بیماری سیف خان در آن واحد
بصحت مبدل گشت و شکر این عطیه الهی که در خیال و وهم
او نمی گذشت بجا آورد - چون موکب همایون بمحمود آباد
دوازده کروهی احمد آباد نزول فرمود شیر خان باتفاق عیسی خان
و میرزا ولی شرف اندوز ملازمت گشت شیر خان را بمنصب
پنج هزار و صوبه داری احمد آباد سربلندی بخشیدند و عیسی
خان بهایه چهار هزار و دوهزار سوار و حکومت تنهه مفتخر و معزز
گردید و خدمت پرست خان نزد یمن الدوله مع فرمان بدست
خاص مشتمل بر اینکه هرچه کردی مستحسن افتاد اما اگر نظر
بر امن و دفع آشوب شهریار را با پسران دانیال که ماده فساد
و فتنه اند روانه شهر عدم سازی قرین مصلحت هواخواهان ملک

* بیت *

و سلطنت خواهد بود فرستادند

سرواژت ملک تا برتن است * ترن ملک را فتنه بر آهن است
بعد رسیدن فرمان قضا جریان بلاهور آصف خان مطابق حکم بعمل
آورده به بیست و دویم جمادی الاولی نام بردها را آواره صحرای عدم
ساخته ریشه حیات مخالفان دولت را بر انداخته خطبه نام نامی
صاحب قران ثانی شاه جهان زینت بخش منابر ساخت - بعده
که رایت ظفر توام نزدیک سرحد رانا رسید رانا کون که در ایام شاه
زادگی در رکاب عالی شرط جان فشانیها بجا آورده بود بسعادت
زمین بوس رسیده مورد عنایات گردید و بعد رسیدن موکب جاه
و جلال ظفر اقبال باجمیر پیاده بر مزار حضرت خواجه معین الدین
چشتی قدس الله سره العزیز تشریف آرزانی فرموده مبلغ خطیر
بخادمان و مستحقان آن درگاه رسانده فرمودند که مسجد سنگین
آنجا بنا نمایند و بکار پردازان امر شد که بنایان چابک دست و
معماران باوقوف مع مصالح حاضر و موجود سازند و محاللات
صوبه اجمیر بموجب درخواست مهابت خان بجا گیر او مرحمت
و مقرر فرمودند و جا بجا برای محافظت و نگاهبانی زراعت و
حفظ مال و ناموس رعایا و زبردستان و تنبیه زبردستان قدغن
خدا ترس حق شناس تعیین فرمودند *

اواخر جمادی الاخری سنه مذکور بدار الخلافه آگره بفرخی
و فیروزی شرف نزول واقع شد و عالمی از مشاهده جمال کامیاب
گردید *

ذکر سلطنت ابو المظفر شهاب الدین صاحب
قران ثانی شاه جهان پادشاه غازی که بده واسطه
بامیر تیمور صاحبقران میرسد

از چمن اخبار سلاطین کامگار و گلشن آثار خواقین نامدار
چنان نگهت روح پرور بمشام سامعان این خبر ورزیده که چون
ابو المظفر شهاب الدین صاحب قران ثانی شاه جهان پادشاه
غازی که بده واسطه بامیر تیمور صاحب قران گیتی ستان انار الله
برهانه می رسد چنانچه بحیز تحریر در آمده در دار الخلافت شرف
نزل فرمودند و هفتم جمادی الاخری مطابق بیست و پنجم بهمن
ماه الهی سنه [۱۰۳۷] هزار و سی و هفت بعد انقضای یک و نیم
ساعت رمالی رونق افزای تحت سلطنت هذ گردید - از سرنو
منابر فلک منزلت مساجد بخطبه نام نامی سامعه افروز جهانیان
گشتند - و زر سرخ و سفید سرخ روئی تازه از اسم شریف خاقان
زمین و زمان بهم رسانید و از تهنیت این نوید فرحت افزای
سرایا امید نسیم مسرت و دلخوشی جان تازه در قالب ساکنان
بحر و بر عرصه پروسعت هذ و ستان بهشت نشان آمدن گرفت
شه گیتی ستان جمشید ثانی * سر افزای ده تاج کیانی
خدا خوانده ازان شاه جهانیش * مسخرشد زمین و آسمانش
از طنطنه کوس شادی عدو مال بیزوال و برق آمدن رامشگران

زهره مثال و نغمه پردازی مغنیان حور تمثال که چون طاووسان
بهشت عنبر سرشت بجلوه خرامیدن در آمدند زمین و زمان
لبریز عیش و نشاط گردید *

وزان جشن فرح بخش و طرب خیز

همانان شد زمین از عیش لب ریز

نه تنها ساز عشرت شد طرب ساز

که برگ عیش عالم شد خدا ساز

جهان ام-روز داد خور می داد

ز مادر گوئی آن دم خور می زاد

بعد تقدیم اداب تسلیم و نثار امیران بشیستان محل خور می
تشم یف بردند - ابتداء نواب قدسیه ارجمند بانو بیگم مخاطب به
ممتاز محل خوانهای سیم و زر و طبقهای پر از لعل و گوهر برسم
مبارک باد برفیق همایون افشاده عالمی را از نزول و نثار آن کامیاب
ساخت - بعده جهان آرا بیگم و همه پرورگیان سرادقات سلطنت شرط
نثار و تهنیت بجا آورده صفحه ایوان فلک وسعت را بحر و کان زر و
گوهر ساختند - دو لک اشرفی و دو (شش) لک روپیه بمهد علیا ممتاز
محل و یک لک روپیه بنواب قدسیه جهان آرا بیگم و بروشن آرا
بیگم و ثریا بانو بیگم مرحمت فرمودند - و سالیانه مهد علیا دو (ده)
لک روپیه و در ماه جهان آرا بیگم صبیغه کلان هفتاد هزار روپیه حکم نموده
مخاطب به پادشاه بیگم ساختند و دیگر حمله آرایان گلشن سلطنت
را پنجاه پنجاه هزار روپیه مقرر فرمودند - و چهار (چهار و نیم) لک
روپیه برای پادشاه زادهای جوان بخت دارا شکوه و شجاع و اورنگ

زیب که در لاهور بودند به بیگم صاحبه سپردند - و یک لک روپیه
 بهادشاه زاده والا نژاد محمد مراد بخش که در حضور بود عنایت
 فرمودند - و اول دیوان بعضی بدعتهای نامشروع مثل سجده
 نمودن در مقابل عنایات و در وقت آب نوش جان فرمودن و
 بجای تاریخ ماه عربی سال هجری ماه و سال شمسی الهی بقید
 سنه جلوس اکبری نوشتن ممنوع نموده عوض سجده زمین بوس
 چهار تسلیم مقرر فرمودند و تاریخ ماه عربی و سال هجری را از
 سال و ماه جلوس مقدم داشته ماه الهی را با سال مطابق آن
 قرار دادند - و در باره فضلا و دانشمندان صاحب کمال و فقرای
 صاحب حال فرمودند که وقت ملاقات شروع بدعاء مسنون سلام
 علیک می فرموده باشند - و وقت رخصت بخواندن سوره فاتحه
 اختتام نمایند و سکه روپیه و اشرفی یک طرف بکلمه توحید و اسم
 خلفای راشدین و طرف دیگر بنام نامی شرف زینت پذیرفت -
 و در مقابل آن قرص بی سکه مهر و ماه رواج اختیار افتاد - و اسم
 نور الدین جهانگیر بادشاه را با لقب جنت مکانی بتکریر آوردن
 مامور فرمودند - به یمین الدوله آصف خان فرمان عنایت آمیز
 مشتمل بر مبارکباد مخاطب بعمومی بجان برابر آصف خان با باقی
 القاب نوشته طلب حضور فرمودند - و مهابت خان را مخاطب
 بخان خانان سپه سالر مهابت خان ساختند و بمنصب هفت
 هزار و هفت هزار سوار سه اسبه و دو اسبه و چهار لک روپیه نقد
 و دیگر مرصع آلات مع فیل و اسب خاصه با ساز طلا ممتاز فرمودند -
 اگر بتفصیل اسم و منصب امیران و عظام انعامات پردازد اختصار

سخن بطول کلام منجر میگردد لهذا هر جا ضرور داند بتحریر و اظهار اسم امرای ذو الافتدار خامه را رطب اللسان خواهد گردانید - و نام نامی را به اعلیٰ حضرت و صاحب قران ثانی و آنچه بزبان خامه فصاحت بیان بی اختیار جاری گردد بتسطیر آن قلم را شاداب رقم خواهد ساخت - قاسم خان بصوبه داری بنگاله مقرر گردید و صوبه بهار از تغییر میرزا رستم صفوی بخان عالم و صوبه کابل بلشکر خان مفوض فرمودند - و صوبه پنجاب و ملتان بنام منصوبان یمین الدوله آصف خان مسلم داشتند و صوبه برهانپور بتقاضای مصلحت بخان جهان لودی مغضوب بحال فرمودند و صوبه مالوا بمظفر خان و کشمیر باعتقاد خان و صوبه اوده به باقر خان و اله باد بجهانگیر قلی خان بدستور سابق برقرار داشته تغییر و تبدیل راه ندادند و دیگر خدمات صوبه داری و قلعه داری و فوج داری و عمال جا بجا هر که بودند برای بحالی و استقلال او حکم صادر گردید - هر سه پادشاه زاده که در لاهور بودند بموجب حکم با یمین الدوله بحضور رسیدند و محمد مراد بخش مع بیگمان و پردگیان حرم باستقبال رفته بخدمت حضرت اعلیٰ آوردند - و اعلیٰ حضرت از راه شفقت بی اختیار برخاسته هر یکی را در بغل مرحمت گرفتند و تا مدت در آغوش لطف داشتند و هر کدام نذر و نثار گذراندند - و یمین الدوله که بعد از گذراندن بیست هزار اشرفی و یک خون جواهر و دو هزار روپیه قدمبوس حاصل نمود - سر او را برداشته بهر دست به سینۀ مبارک ضم ساخته بآغوش نوازش در بر گرفتند و بعطای خلعت و اسب و فیل و جواهر آلات که ازان جمله یک پرتله

قیمت لك روپيه بود كه جنت مكاني در جلدوي فتح دكهن
بخشیده بودند مفتخر ساختند - و منصب هشت هزارى هشت
هزار سوار دو اسپه سه اسپه و خدمت وكالت و لقب عمو آرزاني
داشتند - و شایسته خان خالف كلان ارشد يمين الدوله بمنصب پنج
هزارى چهار هزار سوار سرافراز گردید - و دران روز سي امير
باصافهائي نمایان و عنایات بی پایان سربلند گردیدند - و ارادت خان
ميربخشي را بتجويز يمين الدوله مسند وزارت و قلمدان مرصع
مرحمت نمودند و صادق خان را خدمت ميربخشي عطا فرمودند *

ذکر جشن سال دویم از جلوس و نوروز عالم افروز

مطابق سنه هزار و سي و هشت هجري

درین جشن سایبان فلک تمثال مسمی بدلبدل كه در
طول و عرض و رفعت بر آسمان زیاده سري مي نمود و عرصه
زمین متحمل ثقل آن نمي گردید و حكم چرخ فراح دامان
دیگر بهم رسانده بود بخرچ مبلغ خطیر و فرصت ایام کثیر باهتمام
کار فرمایان فراش خانه کشمیر زینت تیاري یافته با فلک
برین دعوی همچشمي داشت حكم باستاده کردن آن نمودند - و در
عرصه دو ماه كه چندین هزار فراش بدستياري فيلان قوي هيكل
شب و روز تردد مي نمودند ايستاده نتوانستند نمود و از ايستاده
شدن آن زمین و آسمان را آرایش تازه رو داد - و همه اسباب سرور و
كامرانی زینت سرانجام پذیرفت - و از هر طرف پري رخساران
حور مثال رونق افزای بزم عشرت گشتند و مغنیان خورشید لقا و
نولیان گلهزار از آتش شعشعه رخسار گلزار بگرم نمودن دف کف

کشدند - و رامشگران ماه سیما از صدای چنگ و مردنگ بهم آوازی
بزم بریط و تال و بهم آهنگی رباب و موسیقار گوش زهره چنگی را
چون تار طنبور گوشمال دادند * بیت *

ز رقص شاهدان لاله رخسار * نم از بهر اصول آمد بگلزار
ز آتش گاه مینا شعله سر زد * خرد چون دود از محفل بدرزد
از بیستی تا هفت هزار بیعطای خلعت و اضافه و اسپ و فیل
و جواهر سرافرازی یافتند - و فضلا و فقرا و شعرا و ارباب طرب درخور
قسمت کامیاب گشتند و لشکر خان را صوبه دار کابل فرمودند -
پنجاه لک روپیه بمهد علیا و بیست لک روپیه نقد و جواهر و
زیور به بیگم صاحب یعنی جهان آرا بیگم و پنج لک روپیه بشاه
زاده مرحمت شد - جمله درین جشن عالم افروز یک کروز و شصت
لک روپیه از آن جمله سی لک بامرا باقی بخدمه محل و شاه زاده
بعطا در آمد - خواجه عبد الرحیم که از سادات و خاندان مشهور
گفته می شد از جانب امام قلی خان والی توران آمده پنجاه هزار
روپیه سوا بی عنایات دیگر یافت - چون عبد الله خان فیروز جنگ
در مکافات اعمال نکوهیده آخر کار از مدت گرفتار زندان کم عنایتی
گشته بود خواجه مذکور شفیع جرائم او گردید و از سرنو مورد عنایات
بی پایان گشت و منصب پنج هزار و پنج هزار سوار و پنجاه
هزار روپیه نقد مرحمت فرمودند - یاقوت حبشی دکن که خود را
هم چشم عنبر بد مال می گرفت چون رو بدین درگاه آورده شرف
اندوز ملازمت گردید بعطای منصب سه هزار و خلعت و
اسپ و فیل و نقاره سرافرازی یافت - مهابت خان خان خاندان از

تغییر خان جهان لودی صوبه دار دکن مقرر شد - و خان جهان لودی را بصوبه داری مالوا مامور فرمودند و بمهابت خان حکم نمودند که خان زمان پسر خود را عیالاً روانه دکن سازد - خواجه عبدالرحیم باجل طبعی رحلت نمود پسر او را مورد عنایات فرمودند - دریاخان لودی که در ایام شاه زادگی قولا و فعلا ازو تقصیر و ادای خارج سرزده بود چون روی ندامت بامید شفاعت باین درگاه آورد قلم عفو بر جرأت افعال او کشیده بمنصب چهار هزاره سه هزار سوار و عطای خلعت و اسب سرافراز نمودند - خواجه ابوالحسن از اصل و اضافه بمنصب پنج هزاره پنج هزار سوار سربلندی یافت - نذر محمد خان را اگرچه در ایام شاه زادگی بآن جناب ارادت خاص بود اما از آنکه اکثر در عالم نشئه شراب اختیار خود نداشت در ایام اختلاف سلطنت باغواي^۱ ر پر دازان بر سر کابل فوج کشی نموده نواح آن را مکرر بتاخت و تاراج در آورده از ترک و تازیهای بیجا تزلزل تمام در کابل انداخته اذیت و خرابی تام بحال سکنه و رعیت آنجا رساند و باوجود مانع آمدن امام قلی خان برادر کلان او نام امنیت در آن طرفها نگذاشته هرجا از هر جنس که یافتند از ماکولات و حیوانات زنده و مرده و ملبوسات و غیر آن آنچه که بدست جفاکاران خونخوار آمد دست رد بران نگذاشته باوجود هزیمت خوردن مکرر بطریق قزاقی در اذیت سادات و شرفا و صلحا و علما و مشایخ آن دیار می کوشیدند - و سه ماه بر محصوران و رعایای مال گذار کمال صعوبت گذشت - و ظفرخان و یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و غیره و حاکمان و کومکیان کابل و اطراف در دفع ضرر آن

جماعه كوشیده گاه غالب و گاه مغلوب می گردیدند - آنچه از تعدی آن جماعه بر مسلمانان روداده اگر بتفصیل آن پردازد باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید بعده که حضرت اعلی به تعدی آن جفاکاران اطلاع یافته خواجه ابوالحسن مشهدی مخاطب بامشکر خان را برای تنبیه آن جماعه روانه کابل فرمودند - و از عقب خان خانان مهابت خان را با دیگر امرا نامزد نمودند - بسرهند نارسیده خبر فرار ازبکان مردم آزار رسید حکم شد که در سرهند توقف نموده با باقی منصوبان پادشاه زاده ها و خدمه محل که از لاهور بحضور طلب گشته اند همراه شده مراجعت نمایند *

بر دانشمندان نکته سنج ظاهر بآ که سهند را سابق سرهند می نوشتند و فی الواقع تا سهند در سلطنت غزنویه بود یعنی بتصرف سلاطین غزنوی بود اسم سرهند اسم با مسمی افته می شد بعده که فرما رویان ممالک محروسه هندوستان سر اطاعت و فرمان بری درگاه آسمان توأمان نهادند بلکه نام و نشان دیگر فرمان فرما نموده و تا آن طرف کابل و قندهار در قلمروایزال سلطنت هند درآمد حضرت اعلی فرمودند که سهند می نوشته باشند - و لشکر خان که بعد رخصت هیچ جا توقف نورزیده شانزدهم محرم بکابل رسید بعد عرض رسیدن لشکر خان و خبر فتح و فرار ازبکان یک لک روپیه مصحوب قاضی زاهد روانه کابل ساختند که بسادات و شرفا و صاحبی غارت زده برسانند - و باوجود مزده فتح و فرار ازبکان ناهنجار از شنیدن تعدی که بر مسلمانان آن دیار رفته بود بسیار اثر ملال بر چهره پادشاه حق آگاه ظاهر گردید - گویند دوسه برابر

محصول یکساله بلخ و بدخشان سواي آنچه که غارتیان بردند
بتصرف محمد خان درآمده بود *

چون تقريبا جمع و حاصل توران و هذ بميان آمده لازم
آنکه آنچه از جمع و محصول ايران و توران و هندوستان مولف
بادشاه نامه بزيلى قلم داده و هرچه از روي دفاتر تحقيق
مسود اوراق گردیده تخمینا بتحریر در آمد و محصول تمام ايران
آنچه از مال پیشکش سواي عشاري که آن مقرر نیست قریب
دو کروړ و پنجاه لك روپيه مي شمارند که مراد از هشت لك
و دوازده هزار تومان عراق باشد و باوجه عشاري دو کروړ و
هفتاد و پنج لك روپيه که قریب هشت لك و نود هزار تومان
باشد کم زياد مي شود - اگر تومان سي روپيه هندوستان که پنجاه
عباسي گویند اما در تحصیل سي و پنج عباسي از رعایاي مالگذار
مي گیرند - و در ايران چون جمع هر ساله مال مقرر است اختلاف
آفت کم زياد چندان دران راه نمي يابد برخلاف جمع هندوستان که
در يك سال لكها بهزار ها و هزار ها بصد دو صد منجر مي
گردند بهر حال تمام محصول ايران بجمع سه چهار صوبه از جمله
شش صوبه دکن نمي رسد و محصول محال بلخ و بدخشان آنچه
نوشته از سي لك روپيه تجاوز نمي نمايد که يك کروړ و بيست
لك خاني باشد برابر محصول يك صوبه کم حاصل هندوستان و
و تنخواه يك امير زياده از ان است که محصول بيست صوبه
هندوستان در عهد حضرت اعلي هشت ارب دام که مراد از هشت
صد کروړ دام باشد و حاصل آن بيست کروړ روپيه مي شود نوشته

اند - و بعد آن لغایت زمان حال که عهد مبارک محمد شاه پادشاه
باشد قریب سه ارب دام از صوبه بیجاپور و حیدر آباد بضبط درآمد -
و جزیه که جمع کمال او به پنجاه و دولک روپیه رسیده بود باز
در عهد خلد منزل رو به تنزل گذاشته مزید بران شده - اگر در دفاتر
که مطابق آن تنخواه می شود و دیگر هم بر دامهایی سیر حاصل
و پرگذات ویران صوبه احمد آباد و دیگر صوبجات افزوده شده اما
آنچه بسبب ویران و خراب شدن ملک بوصول در می آید بتحریر
آن زبان خامه را آشنا نمودن اولی - مگر انشا الله تعالی در ذکر
سلطنت خلد منزل شاه عالم بتقریب بعضی رویداد شمه از احوال
ملک و مال و حال رعایا و سپاه و تجار ناچار بزبان قلم خواهد داد *
چون در ازمنه سابق که پادشاهان سلف دیوان عام می نمودند
برای استادن بندهای پادشاهی سایه سرکه مایع آفتاب و باران
تواند شد نبود حکم شد که عمارت عالی مشتمل بر چهل ستون
که وقت نشستن دیوان عام برای تابش آفتاب و زحمت
نزول رحمت بکار امیران آید در قلعه دار الخلافه آگره و در
دارالسلطنه لاهور و دار السورور برهانپور بسازند و موسوم بخاص و
عام گردانیدند - بعد تیار شدن چتر کرباس عرش اساس خاص و
عوام حضور طالبای کلیم در صفت آن گفته * بیت *

این تازه بنا که عرش همسایه اوست

رفت حرفی ز زیننه (95) پایه اوست

باغیست که هرستون سبزش سرویست

کاسایش خاص و عام در سایه اوست

امام قلیخان والی توران در زمان حیات جنت مکانی عریضه مشتمل برین مضمون ارسال داشته بود که چون شاه عباس بمدد فرصت قلعه قندهار را بتصرف خود آورده اگر پادشاه زاده جهان و جهانیان یعنی شاه جهان صاحبقران ثانی که بگفته غرض گویان متهم بعدم اطاعت گردیده بهم تسخیر قندهار مامور گردد ما هر دو یرادر باتفاق رفاقت نموده بعد تسخیر قندهار برای تصرف آوردن خراسان کمر بسته آن بلاد را نیز بتصرف اولیای دولت خواهیم آورد - از جمله آن ولایت مفتوحه هرچه شمایان عنایت خواهند فرمود بدان قناعت خواهیم نمود و مدام در امداد و اعانت ملک قدیم و جدید خواهیم کوشید - بار خواجه عبد الرحیم درین آوان از توران بحضور رسید - باوجود آن تاخات و تاراج که از نذر محمد خان و برادر او در کابل بظهور آمد بار دیگر همان مضمون را موافق انداز حوصله خود بزبان قلم داده بود - چون خواجه عبد الرحیم ازین جهان بآن جهان منزل نمود تحریر جواب آن در تعویق افتاد - و درین آوان نظر بر طریقه جرم پوشان بسیار بخش کم پذیر برای رفع حجاب مقدمه کابل جوابی بعبارت متضمن بر چشم پوشی و اظهار تلافی و عذری که دستور و آئین بزرگان می باشد مع لک و پنجاه هزار روپیه نقد و دیگر عنایات مصحوب حکیم محمد صادق (96) و خواجه

محمد صادق (۹۷) پسر خواجه عبد الرحیم مغفور روانه ساختند و
بیبست هزار روپیه برای مجاوران روضه حضرت صاحبقران فرستادند *
ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو

بندیده از حضور و مهم فرمودن بر او

چون نرسنگه دیو پدر چهار سنگه (۹۸) بندیده از ایام شاهزادگی
حضرت جنت مکانی تا زمان حال در جرگه ملازمان رکاب سعادت
اندوز بود و چهار سنگه در اواخر عهد جنت مکانی بسبب برهم
خوردن بعضی نسق سلطنت رویه بغی اختیار نموده در ملک
پادشاهی دست درازی کرده بتاخت و تاراج مسافران اقدام
می نمود و خزانه وافر اندوخته رعایای خود را نیز پایمال ظلم و
تعدی می ساخت درین ایام که در فکر استیصال آن بدمال بودند
خبر بجهنم واصل گردیدن او رسید - نرسنگه دیو از شنیدن این خبر
بحکم آنکه

بد گهر با کسی وفا نکند * اصل بد در خطا خطا نکند
نظر بر رویه بزرگان بد کردار خود و ملجا و ماوای پراز اشجار
خاردار و جنگلهای دشوار گذار و پشت گرمی خزانه بیشمار در اواخر
سال جلوس نیم شب معه همراهان بدسگال از دار الخلافت اکبر آباد
برآمده راه ادبار اختیار نمود - و بمجرد فرار نمودن طریقه مفسدان
مردم آزار را شعار نکبت دثار خود ساخته بدست اندازی ملک

(۹۷) در پادشاهنامه محمد صدیق نوشته *

(۹۸) - ن - چهار *

و مال رعایا و مسافران پرداخت - چون بعرض رسید حکم شد که
 خان خانان مهابت خان سپه سالار با ده هزار سوار و پنج هزار
 بندو قچی و پانصد بیلدار و تیردار از راه گوالیار تعاقب آن سرگشته
 دشت ادمبار نمایند - و سید مظفر خان باره و اسلام خان و دلور خان
 و سردار خان و راجه رامدراس و نظربهادر و ده امیر دیگر برای
 خراب و پایمال نمودن وطن و استیصال آن آواره وادی ناگامی
 تعیین فرمودند - لک رویه با دیگر عنایات مهابت خان مرحمت
 نمودند - و همه دیگر امیران رعایت و عنایت پادشاهی مبذول حال
 گردید - بخان جهان لودی صوبه دار مالوا نیز حکم رفت که با همهران
 خود و کومکیان آن صوبه بمدد مهابت خان بوسد - و بهارت سنگه
 بندبیل که بر سر وطن ارث آن مرز بوم شوم بآن نمک بحرام عداوت
 داشت نیز برو تعیین گردید - و عبد الله خان فیروز جنگ را مامور
 فرمودند که از طرف کالپی بمملک او در آید - و بهادر خان
 روهیله را حکم نمودند که با جمعی از بهادران رزم طلب و دو هزار
 بندو قچی و بیلدار و تیردار بسیار از جانب شرقی بگوشمال او روان
 گردد - و جمعی از فوج یمین الدوله با نوکر عمده او نیز سردار علاحد
 مقرر کرده تعیین فرمودند - و خود بهمراکبی دولت و نصرت بشهرت
 شکار رایت علم برافراشته رخ دولت خانه بآن دیار نمودند - و بعد
 ورود بفتح پور جشن وزن سال قمری سال سی و نهم از عمر شریف
 انعقاد یافت - اول ربیع الثاني مطابق آذر ماه الهی مجلس
 عشرت و نشاط پادشاهانه آراسته گردید - و آن نیر جهان تاب فلک
 سلطنت در پله میزان عشرت طراز شرف نزول نموده زر و گوهر را

* نظم *

آبروی دو بلا بخشید *

از دولت وزن شاه فرخنده سیر * زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در پله میزبان چو در آمد گوئی * خورشید نشست در افق تا بکمر
آنچه از زینت و آرایش محفل فردوس مشاکل و پیرایش بزم داد
و دهش در ماده اسرا و ارباب استحقاق و اهل طرب بظهور آمده
خامه مقطوع اللسان در تحریر تفصیل آن قاصر است - بعد فراغ
متوجه سیر و شکار سمت قلعه گوالیار گشته چون حوالی قلعه شرف
نزول رایات ظفر آیات گردید اندرون قلعه تشریف برده تفرج
مکانهای آنجا نمودند - همین که بر مکان محبوسان عبور واقع شد بر احوال
زندانیان ترحم نموده چند نفری که حبس دائمی آنها شرعا و عرفا
واجب و لازم بود نگاهداشته باقی جمع کثیر که از مدت مدید
در آن عذاب شدید گرفتار بودند حکم خلاص آن جماعه فرموده آزاد
ساختند *

از واقعه کشمیر بعرض رسید که از جمله غرائب مخلوقات
لیل و نهار روزگار بحکم خالق ارض و سما در خانه حسن محمد نام
صبیه تولد یافت روز هفتم بزبان آمده بفصاحت بیان بوالدین
خود بطریق پند و اندرز گفت که بلیغ عظیم بر مردم این شهر
نازل شدن است مردم شهر را از روی تاکید بگویند که براه خدا خیر
و تصدق بسیار نمایند - دویم آنکه در خانه باقر نام کشمیری فرزندی
متولد شده که اصلا راه بول و غایت ندارد *

و فوجهای صحرا نور شیر نبرد که برای استیصال چهار
بد سگال تعیین شده بودند بعد رسیدن نزدیک قلعه احداث

کرده آن بد کردار امیران شیرشکار بمحاصره آن حصار پرداختند و همت بر قلع ریشه شجر شقاوت آن نابکار گماشتند و از هر طرف بهادران شیر جنگ و پندگ صولتان شیر جنگ سر به پیشه آن بد عاقبت گذاشته تیشه بینج اجل اشجار حیات او گردیدند - و دبدبه نزل موکب همایون بگوالیار علاؤه تقویت بهادران قلعه کشا و دل باختن آن شقی خسران مآل گردید - و وکیل زبان فهم برای عفو جرائم و خطا بخشی فرستاده معروض داشت که اگر صفحه اعمال این سیه نامه بآب دجله عفو شست و شو یابد من بعد قدم جرأت نافرمانی را پیش نگذارم - درین ضمن بعرض رسید که عبد الله خان و بهادر خان رهیل و بهار سنگه بوسیله کمند همت قلعه ایرج را که مایه ای آن غول دشت ادبار بود مفتوح ساختند - و قریب سه هزار کافر را بقتل رساندند - بعد عرض رسیدن بندهای جان نثار بعزایات پادشاهانه و بهار سنگه بندیل و بنوازش نقاره سرافراز و بلند آوازه گشتند - و چون عمده های لشکر بحضور رسیدند بشفاعت آنها التماس عفو جرایم تقصیرات چهار سنگه بعز قبول در آمد و او را دست بسته آورده ملازمت فرمودند هزار اشرفی نذر و پانزده لک روپیه و چهل فیل بطریق جرمانه گزاند و از جمله چند محال مفتوحه که بطریق غصب در تصرف آن بد سگال بود موافق تنخواه چهار هزاری چهار هزار سوار در جاگیر او را گذاشته باقی بعبد الله خان و خان جهان لودی تنخواه نموده همه در سرکار ضبط نمودند *

ذکر جشن سال سیوم از جلوس مطابق سنه هزار و سی و نه
جشن آغاز جلوس سال بهجت افروز عالمی از خاص و عام
ارباب حاجت کامیاب مقاصد گردیدند و در عیش و نشاط بر روی
صغیر و کبیر آن سرزمین کشودند *

دهان شیشه می باز کردند * بقلقل عیش را آغاز کردند
چون سہابت خان خان خاندان کہ صوبہ دکن باو مقرر فرمودند بصوبہ داری
دارالملک دہلی مامور گردید - ارادت خان وزیر را بصوبہ داری
دکن مقرر فرمودند و قلمدان مرصع وزارت را بافضل خان خانداسامان
مرحمت نمودند و خانداسامانی بمیر جملہ مقرر شد چنگیز ولد عنبر
حبشی کہ بحضور رسیده بود بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار
و خطاب منصورخان سرفرازی یافت *

از سوانح کابل بعرض رسید کہ بامیان نام قلعه کہ میان بلخ و
کابل واقع است و بتصرف ازبکان درآمده بود بنده های
پادشاهی آن سرزمین از تصرف آنها بر آورده بتقاضای مصلحت
مسمار نمودند - بحری بیگ ایلچی ایران کہ با نامه تهنیت
جلوس بطریق استعجال از نزد شاه ایران بدون ہدیہ رسیده بود بعد
ملازمت بست هزار روپیہ و جیغہ و خلعت مرحمت نمودند - چون
اکثر بادشاہان سلف ہند خصوص محمد اکبر پادشاہ غازی کہ
تا شش ہزار فیل فراہم آورده بود در آرزوی بہم رساندن فیل سپید
کہ ازان بجز نام نشان نمی دادند عمر بپایان رساندند و نیافتند درین
ایام بمدد طالع صاحب قرانی خواجہ نظام نام تاجر کہ طرف بنادر
پنگو و آچہی رفته بود آنجا چہارہ فیل کہ ہنوز رنگ آن مایل

بخاکستری نا مشخص بود بحسب اتفاق بدست آورده در کمال
لاغری نظر بر ندرت رنگ او خریده اراده هندوستان نمود و دوازده سال
آن فیل نزد او ماند و روز بروز رنگ او ماند اثر صبح صادق از سیاهی
مائل و مبدل بسفیدی می گردید تا آنکه بلون بلورو کافور از همه
عیب بری برآمد چون سید دلیرخان که در جاگیر او مدتی آن تاجر
قیام داشت بران اطلاع یافته آن جانور که میاب گران بها را بقیمت
خاطر خواه خریده بطریق پیشکش روانه درگاه والا نمود نهایت
پسند افتاد و مجرای او شد و موسوم بگجبت [99] ساختند -
روزی که بران خود بدولت سواری فرمودند طالبای کلیم این رباعی
را بدیهه گفته بنظر گزارد

بر فیل سفیدت که مبینک گزند * شد بخت بلند هرکه او دیده فکند
چون شاه جهان برآمد گوئی * خورشید شد از سپیده صبح بلند
خان جهان لودی که اسم او بیرم بود در ایام سلطنت جنت مکانی
بمدد تقاضای طالع از پایۀ ادنی بمرتبه اعلی رسید در ایام شورش
حضور و دکن که صوبدار آنجا بود حق نسک قدیم ولی نعمت را
منظور نداشته چنانچه سابق باحاطۀ تحریر درآمده با نظام الملکیان
ساخته ولایت بالاگهات را که از پنجاه و پنج کرور دام جمع داشت
و بعد بخرچ آوردن کرورها خزانه دو پادشاه و بکار آمدن لکها از
مردم سادات و شرفای هر دیار مفتوح ساخته بودند و بطمع شش
لک هون از دست داده بود و وقت عزیمت حضرت اعلی از

[99] در بادشاهنامه نامش گجپتی نوشته *

دکهن بدار الخلافه که فرمان طالب مشتمل بر اظهار عنایات و عفو
 تقصیرات مصحوب جان نثار خان بدستخط خاص صادر گردید و
 تکلیف رفاقت از روی لطف نمودند در جواب کلمات لا یعنی و لغو
 بر زبان آورد و در تقدیم آداب فرمان گرفتن نیز مقصر گردید و علاوه
 آن تنگ ظرفی دیگر کار فرموده از برهانپور بمالوه آمده بعضی
 محاللات را تاخمت و تاراج نموده بمحاصره ماند و پرداخت بعد
 رسیدن خبر و مزدج جلوس حضرت اعلی بر تخت دار الخلافه که
 بهلول و غیره امرا همراه او نظر بر مال اندیشی متفرق شدند دست
 از محاصره برداشته به برهانپور شتافت و بعد این همه تقصیرات
 عریضه متضمن بر تهنیت جلوس و ندامت افعال ایام گذشته که
 از راه تیره بختی و ضلالت ازو صادر شده بود بحضور ارسال داشت
 هرچند که حضرت صاحب قرانی می دانستند که از راه ناچاری
 که زبان و دل او باهم اتفاق ندارند عذر خواه گردیده باز از راه خطا
 بخشی و جرم پوشی صوبه برهانپور و برابر بر او چندگاه بحال داشته
 بعده که مهابت خان را بصوبه دکهن مامور فرمودند او را بصوبداری
 مالوا سرفرازی بخشیدند چون بکوملک مهم چهار سنگه بدبیله مامور
 گردید بعد از فراغ قمع بحضور رسید اصلا حرف کم التفافی بر زبان
 نیاوردند بلکه چندان لطف بر حال او مبذول فرمودند که نزد ظاهر
 بیدان کینه خواه این معنی بسیار غریب نمود اما از آنکه گفته اند
 الخائن خایف مدام نظر بر تقصیرات زیاده از اندازه تحمل سابق
 ترسان و لرزان می بود و لشکری نام پسر مخلص خان که با پسران
 آن بد سرانجام همدم و هم بزم گردیده گاه گاه بطریق مطایبه بل

اظهار دوستي بر زبان مي آورد که با اين، تفصيرات از دام تدبير
پادشاهان غافل ماندن و از اندیشه انتقام آن فارغ بودن از طريقه
حزم و دانائي بيرونست امروز فرداشت که جزاي اعمال ناصواب
عايد حال شمايان خواهد گرديد پسران خانجهان برين مذکور اورا
اطلاع دادند و آن پير کهن کار بران خلاصه تذکار مطلع گرديده
متوهم گشته در بحر فکر دور از کار فرورفت و ترک رفتن در بار
و مجري نموده در خانه منزوی گرديد و قريب هزار سوار تجربه
کار کارزار ديده انتخابي بدر خانه خود نشاند پادشاه برين معني
اطلاع يافته اسلام خان را برای تسلي او فرستاده سبب توهم زياد
استفسار فرمودند در جواب انحراف مزاج حضرت را در باره خود
و نظر بر مال آبرو که در قوم افغانان و همه صاحب عزت ان جان
و مال فدای آبروی مي توان کرد ظاهر ساخته عذر خواه گرديده
التماس نمود که يا خط آزادی جان بخشي که توقيع رستگاري
بندهاي قدیم مي باشد عطا شود يا حکم شود که سر بریده خود
را بر سر نیزه نموده بخدمت بفرستم حضرت فرمودند که برای
نجات او امان نامه بمهر يمین الدوله بار دهند بعد ظهور این
عنايات چند روز بدستور سابق بمجرا ميرفت باز از گفته
مصاحبان برهم کار که بدین مضمون دلغار خاطر نشان او نمودند که
همه عنايات و الطاف برای آبداري تیشه قطع شجر حیات تست
و رسواس و هراس آمیز بيش از پيش در دل آن بداندیش راه
يافت و در سرانجام تهيه فرار افتاد آصف خان برين معني اطلاع
يافته بعرض رسانده برای چوکی نشاندن بر در خانه او التماس

نه و فرمودند که تعیین چوکی بدون تحقیق و ثبوت تقصیر بعامت
خفت اوست درین ضمن آنچه که فیلان و اسپان و جواهر داشت
نوشته بطریق نذر و پیشکش که در سرکار ضبط نمایند فرستاده و چند
فیل و جواهر قبول نموده باقی را معاف فرمودند اما آخر از توهم
غضب سلطانی که نمونه قهر الهی است و خطاهای او زیاده
از اندازه قبول عقل در عالم خطا بخشی و جرم پوشی بود شبی
از شبها بعد انقضای دو ساعت نجومی با سایر متعلقان صغیر
و کبیر که بعضی را برفیلان و برخی را بر اسپان برقع پوش سوار
نموده جریده خانه بدوش گشته معه دوهزار سوار افغان جرار که اکثر
آن از خویش و تبار و یکجان و دو قالب بودند و دوازده نفر فرزندان
و داماد و درصد ستمد پیداده و شاگرد پیشه هوا خواه قدیمی از آگره
نقاره و طبیل زنان برآمده مرحله پیمای تیه حیرانگی گردید پهر شب
بعرض اعلیٰ حضرت رسید پادشاه همان ساعت خواجه ابوالحسن
و خدمت پرست خان عرف رضا بهادر و سید مظفر خان
باره و نصیر خان و غیره قریب بیست امیرنای و راجهای
نامدار برای تعاقب او خلعت داده مرخص فرموده سزاولهای
شدید برای برآوردن تعیین نموده از دیوان برنخواستند بعده که عمل
یازده گهری شب که مراد از فرصت چهار گهری از ابتدای وقت
عرض رسیدن تا رساندن خبر و برآمدن امیران از دروازه شهر باشد
برآمدن محمد رضا بهادر میرانش و غیره هفت هشت امیر
و دوسه راجه معروض گردید و برای برآمدن دیگران تاکید و تهدید
و وعده و عید آمیز نموده اندرون محل تشریف بردند *

برضیمیر منیر هوشمندان ظاهر باد که سرانجام و اطاعت امر نوکران
 مرشد پرست و پیراخت پادشاهان خانه زاد پرور و کد و تقید در امور ملکی
 در زمان سلف بدین مرتبه بود که از وقت عرض رسیدن تابر آمدن امیران
 از شهر که هر چند اسپان زیر زین و شتران و فیلان زیر بار سرانجام سفر
 و تهیه سرانجام جنگ موجود باشد در فرصت سه چهار گهری بر
 برآمدن نظر بر رویه آن زمان حرفیست که عقل در قبول آن
 تردد تام دارد و شاهد صدق اینمقال محال انتقال آنکه صبح روز
 دیگر بعد برآمدن شش گهری روز که خان جهان لودی روی کنار آب
 دهول پور که هژده کوه عرفی از اکبر آباد است رسیده در توده
 و گذراندن فرزندان و قبایل بود که ناگهان گرد سیاه رسیدن لشکر
 ظفر اثر از عقب نمودار گردید و آن سیل کوه فنا بنظر غیرت پذیر
 او در آمد و عمل یک پهلوان گهری کار بمقابل و مقاتله کشید و
 خانجهان لودی چون اختر رجعت برگشته طالعان بعد از گذراندن
 مال و عیال معارفت بقصد مقابل فوج پادشاهی نموده ثبات
 قدم ورزیده بعضی مکانهای قلب کنار دریا را مورچال قرار داده
 سد سیلاب فوج دریا موج گردید و لشکر پادشاهی که هر امیری
 با خاصان معدود و جمعی از احدیان و برقندازان رسیده بودند
 و باقی امیران و فوج چون سیل روان از پی هم دوان اسپ تاخته
 می آمدند مقابل گشته بمقاتله و کارزار پرداختند و بهادران رزم
 طلب نقدهای جان را بر کف اخلاص گذاشته بجهت نثار کار
 و لینعمت پیش قدمی بر یکدیگر می نمودند خصوص خدمت پرست
 خان یعنی رضا بهادر بهادر پیشه بامردم توپخانه و خواصخان بهتی

و مرحمت خان بخشی اعدیان و سید مظفر خان بارهه ابتدا دست و بازو به تیراندازی کشودند و از هر دو طرف باران نیسان تیر به بارش درآمد و دلاوران جنگ جو و مبارزان رزم خویکه تازیهای مردم مردانه و جانبازی رستمانه بهم چشمی همدیگر بعرضه ظهور آوردند و خدمت پرستخان که تیر روی ترکش و از بندهای جان نثار مقرب بود بزخم تیری که بر پیشانی او رسید باوجود سرخوئی حاصل نمودن از جوی خونی که بر چهره عقیدت آئین اودان گردید و زخم کاری بود تا دم واپسین تیرد های نمایان بظهور آورده نقد جان را نثار راه مرشد و قبله برحق نمود چون شعله پیکار دران بزم کارزار بلند گردید و از افغانان رزم جو چپقلشهای مرد ربا بر روی کار آمد و هریکی از مبارزان هر دو طرف مرگ را بچشم خود مشاهده نمودند بلکه سر را ببد فدا دادن مطاع بی اعتبار زیر پا افتاده دیدند راجه بیتلهداس و پرتیراج با جمعی از راجپوتان و دیگر تهور پیشگان بدستور فدویت کیشان هندوستان از اسپان فرود آمده بران کوه اندیشان شجاعت نشان حملهای نمایان آورده زخمی گشتند و خواص خان بهتی و مرحمت خان شرط تهوری بجای آورده باعث قطع شجر حیات چند نفر افغانان با نام و نشان گردیدند آخر کار زخمهای کاری برداشته در معرکه افتاده صفحه زمین را گلزار ساختند و سید محمد نبیرگ سید مظفر خان بارهه که جوان نونهال گلشن شجاعت بود بانورده سید بارهه که هریکی خود را از بهادران جلالت نشان میگرفت در نظر جد نامدار نقد هستی در راه ولینعمت بیدار نیستی در داد و باظهار شجاعت

ارثي هاشمي شرط جان سپاری را بتقدیم رساند و سید مظفر خان خود با پنجاه نفر از همراهان زخمه‌های شمشیر و تیرو سنان که زینت افزای چهره مردان جلالت نشانست برداشته برای اثبات محضر سرخروئی بمهر و نشان سیف حیدر کرار رسانید و دو برادر راجه بیتله‌داس با چند راجپوت و قریب هفتاد مغل احدی دست از جان شسته گوی نیکنامی از میدان ربوده بچوگان شمشیر لودیان سرو جان شیرین نثار نمودند * بیت *

نیاسود لشکر زخون ریختن * ز دشمن بدشمن در آریختن
پرتیج راج راتهور را با خود خان جهان سروکار مبارزت افتاد و هر یکی بزخم نیزه همدیگر مجروح ساخته سر کم نیاورده از کوتاهی اجل از یک دیگر سالم جدا شده جان سلامت بردند و دو پسر خان جهان با اسم عظمت خان و حسین خان و شمس خان دامادش با دو برادر محمد خان و محمود خان نام که نبیره های خان عالم لودی می شدند و هر پنج پنجه شیر زیان را روز نبرد رنج میداشتند و در معرکه مصاف فیل دمان را امان نمی دادند معه شصت تن افغان که آنها اکثر قرابت دور و نزدیک بخان جهان داشتند بعد جوهر نمودن عیال و ناموس که عبور آنها از آب متعذر بود کشته گردیدند چون در وقت دار و گیر و چپقلشهایی که با فرزندان خان جهان در میان بود خان جهان بموجب قسم دادن و ابرام آن مقتولان فرصت یافته با چند سریت و دوزن که از آب گذرانده بود و جمعی از عورات دیگر جماعتداران و هفت نفر پسران و خویشان قریب و جمعی از افغانان دیگر که زنان اکثر آنها خرد را بآب زده غرق بحر فنا گردیدند از دریای

چنبیل عبور نموده تخته های کشتی را که قبل از رسیدن لشکر پادشاهی آن طرف آب برده بودند شکسته راه راست گذاشته مرحله پیمای دشت حیرانی گردید باقی همه بهیر صغیر و کبیر معه مال و عیال بزوال و بال تاراج و اسیر گشتن و کشته گردیدن در آمدند - بعد اتمام جنگ و کشته شدن جوانان با نام و ننگ و گذشتن خان جهان از آب فدائی خان و خواجه ابوالحسن و معتمد خان و رای راد و خان زمان و راجه جی سنگه و غیره امرا و فوج عقب مانده پیهم رسیده باهم ملحق شدند چون بیدار خوابی شب و ماندگی راه و ضرور گردیدن فکر تکفین و تدفین بندهای پیش قدم جان نثار و خبر گرفتن راهی که خان جهان اختیار نمود و موجود نیافتن کشتی همه علاوه سبب توقف ورزیدن کنار آب گردید و جمعی که زخمهای کاری داشتند نیز مانع گشت عبور گردیدند ناچار باقی روز و تمام شب کنار آب بصد هراس و دل پرتاب بسر برده در تلاش کشتیها و مدفون ساختن کشته ها و تدوین زخم سپاه نیم جان شب را بپایان رساندند روز دیگر بعد دو پهر عبور میسر آمد و میان خان جهان و امیران پادشاهی که از آب گذشته تعاقب نمودند هفت پهر تفاوت حایل گردید و همه جا سراف جوانان از راه گوالیار و چندیری تعاقب کنان مرحله پیمای گردیدند تا آنکه از گوندوانه برار هر دو فوج سربر آوردند چون خان جهان از راه بندیل کهند گذشته بود راجه و راجپوتان آنجا در همه باب شرط خدمت و وفات روز بیکسی بجا آورده تا گوندوانه رساندند و بعد رسیدن سرحد گوندوانه راه تعلقه نظام الملک که خان جهان

سوخته آتش رعایت مردم همان دیار بود اختیار نمود و از کوه
نشینان صحرانوردان مرز بوم هرکه در میخورد و برهبری باخود
می گرفت و باو رعایت انعام نقد و جنس نموده و منت احسان
ادرا قبول کرده برای پی غلط گرفتن سپاه عقب رهنمونی می نمود
و هرجا لشکر پادشاهی می رسید براهای پر از اشجار و جنگلهای
دشوار گذار سرگردان می ساختند سید مظفر خان و خواص خان
و راجه پوتھیراج و غیره زخمهای کاری داشتند و لاعلاج برای
علاج در دهول پور توقف ورزیدن لازم گشته بود حقیقت بحضور
معروض داشت و از روی فضل طلب حضور شدند و بعطای
خلعت و اضافه و آفرین سرخرومی تازه حاصل نمودند و بهلول
میانه و سکندر لوهانی که بانی رهنمونی تقصیرات خان جهان گشته
بود وقت برآمدن از دکن ترک رفاقت نموده بودند درینولا باو پیوسته
معاون او گردیدند *

چون بحری بیگ ایلیچی شاه عباس از ایران مراسله محبت
آمیز آورده هنوز مرخص نگشته بود که خبر واقعه انتقال شاه ازین
سرای فانی بروضه جاردانی و قائم مقام او شدن شاه صفوی
رسید بعد رسیدن این خبر بحری بیگ را مرخص ساخته از طرف
خود میر ترک را جریده بدستوریکه بحری بیگ آمده بود
ازین طرف نیز نامه باعزاز مشتمل بر تهنیت و تعزیت بطریق
استعجال روانه ایران نمودند *

نقل نامه بطریق اختصار بتحریر می آرد
شکری که بازاری آن عطیه گرای نامتناهی و سپاسی که در برابر

این نعمت عظمی الهی زبید هیچ زبانی و عنوانی بیان نمیتوان نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات و سلطنت عم جم جاه خلد آرام گاه جعل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم افروزی از افق دولت طالع و لایح گشته و مانند آن سزاوار تاج و تخت بر سریر دولت صفوت نشسته امید از کرم واهب بی منت آن است که این جلوس میمنت لزوم را بران صفوة دودمان صفوی و ثمره شجره مصطفوی و درستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گردانند - چون از قدیم الایام الی الان بمقتضای تعارف ازلی که ممد و معاون رابطه لم یزلیست میان خواقین این دودمان خلافت نشان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان پیوسته رابطه مودت مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده بمودای الحب یقوارث از سلف بخلف این عطیه گرانی از سابق بلاحق این موانست عظمی بارت می رسید لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حشمت جنت مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاه رابطه دوستی بعد برادری بود - و میان این نیازمند درگاه اله و آن پادشاه والا جاه خلد آرمگاه در ایام خجسته فرجام پادشاه زادگی نسبت محبت بمرتبه انجامیده بود که آن جنت بارگاه را بمنزله عم بزرگوار خود می دانست و آثار محبت و علامات مودت موروثی که رشک علاقه اخوت و ابوت تواند شد از طرفین مشاهده عالمیان می گشت - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین این معنی مرکوز بود که هرگاه واهب العطا یا نوبت این خلافت کبری و سلطنت عظمی را باین نیازمند درگاه الهی رساند بآن رضوان دستگاه دقیقه از دقایق

دوستي نامرعي نگذاشته آن چنان محبتي ورزد که خواقين زمان از تصور آن مستغرق بحر تاسف و رشک گردند - چون اعلى حضرت جنت مکاني بحکم قضای آسماني بروضه جاوداني شتافتند و نوبت خلافت باین نیازمند درگاه الهي رسيد و عرصه مرزبوم هندوستان را از لوث وجود ناپاک مخالفان بآب شمشير خون فشان پاک ساخت و تمام مملکت وسيع هندوستان که قبل ازين چندين پادشاهان داشته اند و سياهان روی زمين آنرا سه ربع ربع مسکون شمرده اند بتصرف اوليائي دولت قاهره در آمد الحمد لله و ثم الحمد لله و شکر لله و ثم شکر لله مي خواست يکي از معتقدان آگاه و منتسبان درگاه آسمان جاه را برسم سفارت بطريق رسالت بحضرت آن عم قدسي منزلت روانه سازد درين اثنا خبر واقعه هاييله و حادثه نازل رحلت آن شاه جمجاه از دار فنا بعالم بقا رسيد و جراحت کلفت قصه پر غصه جنت مکاني را تازه ساخت تا آنکه بامداد مرده جلوس ميمنت مانوس آن عالی تبار گردون اقتدار بر سرير سلطنت آن عم بزرگوار و استقرار آن شاه جمجاه بر مقرر دولت آن خلد آرامگاه لشکر غم و الم را از گرد خاطر مهر آگين دور گردانيد - و کلفت به بهجت و شدت بفرح و غم بشادی مبدل گرديد رجاء واثق و اميد صادق از کرم عيم چنان است که هم چنانکه اين جلوس همایون را برين نیازمند درگاه الهي مبارک ساخته آن جلوس ميمنت مانوس را نيز بران کامگار نامدار مبارک گرداناد و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفيق رفیق سازد - چون شاه جمجاه را اعلى حضرت عرش آشياني بجايي فرزند

شاه جهان بادشاه (۱۶۲۲) سنه ۱۰۳۹

و حضرت سکندر شوکت جنت مکانی بمنزله برادر میدانستند
این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دستگاه را عم بزرگوار
میخواند بمقتضای این نسبتها آن نور حدیقه دودمان صفوی را
بمنزله فرزند ارجمند دانسته آن مراتب دوستی را که در خاطر
دوستی‌گزین مرکوز داشت که در ایام سلطنت و خلافت نسبت
بآن عم سلیمان جاه از قوه بفعل آورد انشاء الله تعالی نسبت بآن
فرزند کامگار نامدار بظهور خواهد آمد - چون عم غفران مال
بحری بیگ را از روی استعجال بجهت اطلاع اوضاع و استعلام
احوال فرستاده بودند او را بزرگوار رخصت نموده ما نیز سید
محیم النسب و معتمد پسندیده حسب میربرکه را برسبیل
استعجال برای استفسار احوال خیر مآل آن صفوه دودمان صفوی
باتفاق روانه آن صوب فرمودیم که بعد از ادای مراسم تهنیت
و تعزیت و اظهار مراتب محبت و مودت آن معتمد را از احوال
خجسته مال خود کماینبغی آگاه سازند - و هر گونه امری که باعث
مزید اقتدار و هرنوع کاری که بموجب زیادتی استقرار شاه والا
جاه در امور سلطنت آن دیار باشد این نیازمند را اشاره نمایند
که از قوه بفعل آورده بعالمیان نسبت دوستی بآن فرزند ظاهر
سازد - آن معتمد را زود مرخص نموده بارجاع مهمات و اعلام
مرغوبات که درین بلاک بهم میرسند گلشن محبت و چمن مودت
را نصرت و خضرت بخشند ایام سلطنت قرین کامرانی و موجب
سعادت دوجاهانی باد *

از واقعه صوبه کلل و عرضداشت لشکر خان ناظم بعرض رسید

که افغانان ضلالت آئین اصلا با حکام شریعت نمی پردازند و بنسبت پدر گمراه خود که یکی از الحاکم پیشگان بیدین بنای بدعتهای مذموم دران مرزبوم گذاشته رفته انرا استغفر الله باعتقاد باطله خود بجای آیه و حدیث دانسته طریقه الحاکم را شعار خود ساخته رویه ملحدان مباه پرسی اختیار نموده پیروی همدیگر مینمایند یعنی زنان را بمجرد آنکه گاری مذبح ساخته مجلسی از هم مشربان فراهم آورده پخته خوراندند بیعقد بتصرف وطی درمی آرند - وقت طلاق سه سنگ ریزه بدست زن داده از خانه بدر می سازند و زنان بیوه را داخل متروکات میت شمرده وارثان را در نکاح آوردن و بدیگری هبه نمودن و بیع و شرا کردن جایز و مختار میدگردانند و هر مسافر اجل رسیده که دران سرزمین وارد گردد و بدست آن نسل صفتان حق ناشناس افتد دستگیر نموده شکار حلال و کار مباح دانسته بملکیت خود در آورده از بیع و شرا آن وجه معاش می سازند - و از متروکه میت دختر و اولاد نسارا بی نصیب می نمایند و در قتل و قطاع الطریقی صلحاء آنها سنت و رویه جد و آبا بر همدیگر سبقت نموده اینمعی را جوهر رشد و کمال و اظهار رشادت میدانند - ازین مقوله آنچه در باره آن غول نژادان دون نهاد بد بیناک در پادشاه نامه درج گشته اگر بتحریر همه خصایل آنجماعه بدسگال پردازد محمول بطریقه عبارت آرایان تعصب پیشه خواهد گردید - حاصل کلام آنکه بعد عرض حکم محکم قضا شیم صادر شد که حکام توره و شریعت در صلاح و تولیدخ آن بزجر و تنذیه کوشند و بعد شداید تاکید که کار بفساد و هنگامه منجر گردد بمروز ایام

آن بدعتهای بدنام از میان آن انام کم شد اما کم نشد - چنانچه تا حال آثار آن بدعتهای مذموم دران قوم باقیست *

چون بعرض مقدس رسید که خان جهان لودی خود را نزد نظام الملک بدولت آباك رسانده و خواجه ابوالحسن و دیگر امرا که تعاقب او نموده بودند بسرحد بگلانه فریده باعانت زمیداران آنجا استقامت ورزیده هرچند بنامه و پیام نصایح آمیز خود و احکام جهان مطاع دکهنی های معذورالعقل که همیشه تیشه ندامت و بد مالی پریای نخل خیال محال اندیشی خویش زده ثمره ناکامی چیده اند برای بدر ساختن آن مغضوب بارگه سلطانی آگاهی میدهند فائده مترتب نمیکرد - و با وجود ذخیره سرکشیهایی سابق از گوشمال روزگار حریف آزار که همه وقت نقش مراد نمی آید غافل گردیده بدخیره چند روز قلعه مغرور اند و اطاعت امر و نهی چنانچه باید نمی نمایند - از شنیدن آن آتش غضب سلطانی شعله افروز گردید و در ساعت محمود و طالع مسعود یعنی غره ربیع الاخری سنه هزار و سی و نه با عالم عالم سپاه رایت ظفر آیت جانب سرزمین جنوبی برافراشتند و کوچ بکوچ از آب نریدا گذشته همینکه داخل سرحد خاندیس شدند سه فوج بسرداری ارادت خان و شایسته خان معه اعظم خان و راجه گچسنگه که مجموع باهر سه سردار پنجاه هزار سوار می شد تعیین فرمودند و باز ارادت خان را برکنار لشکر و امیران هر سه فوج حاکم ساختند - و اوایل ماه جمادی الاخری داخل برهانپور گرییده آن شهر را بدارالسور موسوم کردند خواجه ابوالحسن که بدست آوردن خان جهان لودی مامور بود

بحضور رسیده ملازمت نمود و حقیقت پناه برکن خان جهان
به نظام الملک و اعانت دکهنی بعرض رسید *

ذکر سوانح و جشن سال چهارم مطابق

سنه هزار و سی و نه (چهل) هجری

آغاز سال چهارم از جلوس میمنت مانوس مطابق سنه هزار
سی و نه هجری جشن سراپا سرور و بزم عالم افروز به ترتیبی که
هر سال کارپردازان در سرانجام اسباب عشرت آن مجلس بهشت مثال
اهتمام بلیغ بکار می بردند منعقد گشت و در هر کوچه و بازار ساز
خرمی آماده گردید و امیران و شعرا و صلحا و ارباب طرب از فیض
ذخیرهها اندر ختند و اهل نغمه و نشاط مامور گردیدند که بگزر طنبور
و گلبانگ چنگ و رباب لشکر غم را خوار زار نموده اخراج نمایند

* نظم *

مغنی ز طنبور شد گرز دار * نگردد چرا فوج غم خوار زار
پایاله بچشمک زدن گشت گرم * ز جوش ادا بسته شد راه شرم
برون تاخت از شیشه گلبانگ می * خموشی گریزان شد از بندنی
بیست لک رویه نذر و پیشکش بیگمان و امیران از نظر گذشت
و مضاعف آن بانعام درآمد و دوازده لک رویه سالیانه از اصل و
اضافه مهد علیا مقرر فرمودند هفت هزار سوار منصب دار واحدی
بهمراهی راورتن و وزیر خان بجهت تادیب سرکشان تلنگانه تعیین
نمودند - رحیم خان داماد عنبیر حبشی و بهروز خان نظام الملکی آمده
شرف ملازمت حاصل کردند اولین را پنجهزاری دو هزار سوار و
دو یمین را دو هزار سوار منصب معه خلعت و دیگر انعامات

عطا فرمودند - خواجه ابوالحسن را با شاه نواز خان و غیره برای تسخیر قلعه و اطراف ناسک ترمک مرخص نمودند و بنام شیرخان ناظم احمد آباد حکم رفت که نایب در احمد آباد گذاشته خود را بمدد ابوالحسن برساند - و راجه بکلانه نیز مامور برفاقت لشکر بتسخیر آن ضلع گردید - عبد الله خان بهادر از کابل رسیده شرف اندوز ملازمت گشت چون اعظم خان را با شایسته خان صحبت موافق نیفتاد عبد الله خان بجای شایسته خان بسرداري مقرر گردید و شایسته خان طلب حضور شد - درین آوان بعرض رسید که قریب دوازده هزار سوار دکنی ها با فوج شایسته خان و خان اعظم بطریق قزاقی یک دو بار مقابل شده شوخی نمودند بعضی مردم کار طلب بکار آمدند و بیشتر زخمی گردیدند چون بهادران لشکر پادشاهی نیز تردد نمایان بظهور آورده جمع کثیر آنها را زیر تیغ آوردند آخر کار راه فرار اختیار نمودند و از مردم نامی پادشاهی امام قلی خان پسر جان سپار خان و پسر شجاعت خان و راجه سترسال [100] برادر زاده راجه مان سنگه با دو پسر او و جمعی منصبداران و خانه زادان کم منصب بعد تردد مردانه داخل پیش قدمان جان نثار گردیدند و راجه گرد هراس و غیره پنجه نفر راجپوت زخم کاری برداشته از خانه زمین به زمین میل نموده صفحه گارزار را گلگون ساختند بعد عرض مراتب بندهای جان نثار را طلبیده فرزندان و خویشان آنها را اضافه و خلعت و اسب عنایت فرمودند و زخمهای فدویان کار طلب

را که از پدربایه زخم آرایش چهره ساخته بودند بمرهم انواع لطف و عنایت اضافهای نمایان و انعامات بی پایان التیام دادند - جادو رای نظام الملکی که با پسران و برادران و نبیره های سابق رو بدرگاه آورده بمنصب بیدست و چهارهزاری پانزده هزار سوار معه برادری مجموع سرفرازی داشت درینولای از کم طالعی و گمراهی بعضی بدطینتان بار دیگر برخاسته رفته بقصد نوکری نظام الملک نزدیک قلعه دولت آباد فرود آمد ازآنکه نظام الملک ازو بیدماغی زیاده از حد داشت بعد از شنیدن خبر رجعت او بخاطر خوف قرار داد که وقت ملاقات او را غافل دستگیر نماید و مکتوب سازد و با بعضی محرم و همرازان مصلحت نموده انتظار می کشید روزی که جادو رای لا اندرون قلعه برای ملاقات طلب داشت بشهرت خلوت اورا معه دو پسر و نبیره با معدود چند مانوان آمدن ساختند همینکه جادو رای غافل بااندرون در آمد ناگاه جمعی از کمین گاه برآمده بقصد زنده بدست آوردن بر سر آنها ریختند جادو رای خبردار گشته با پسران و همراهان دست به یراق نموده هرطرف حمله آورد چندی را کشته و زخمی ساخته آخر کار با پسران و نبایر اسیر پنجه اجل گردید و شومی نمک حرامی هر دو ولی نعمت قدیم و جدید کار خود ساخت زن او گر جای نام که از زنان صاحب اختیار و عاقله و با هوش گفته می شد بعد از شنیدن کشته شدن شوهر و پسران اصلا بگریه و ماتم مقتولان نپرداخته همراه جگدیو برادر خود و دیگر سپاهی که داشت بر اسب سوار شده آنچه از زرو زیور و نقد و دیگر اشیای ضروری توانست بر اسبان و فیلان که داشت برداشته و باقی همه همانجا

گذاشتند و آتش داده باستقلال تمام نقاره زنان روانه سند کهپر که
 وطن و جاگیر قدیم و جدید پدر و شوهر او بود گردید و هر چند متصل
 تسلی نامه نظام الیک برای معاودت او رسید اعتماد بران نموده
 از سر نو سرانجام در جاگیر نموده روانه درگاه والا گردید و بواسطت
 اعظم خان جگدیو بمنصب چهار هزار و سی هزار سوار و پتنگ راو
 نبیره او سه هزار و پانصد سوار و عطای یک لک و سی هزار
 روپیه و بحالی جاگیر وطن سرافرازی یافت - خان جهان لودی
 از راه تدبیر سرا پا خطا بامید نجات خود که پادشاه را سراسیمه اخبار
 موحش اطراف نماید نوشتجات فساد افزا بافغانان و راس الروس آن
 جماعه که در کوهستان و جبال کابل و حسن ابدال همیشه سرکشی می
 نمودند فرستاده اشاره بر برافراشتن علم بغی نمود و ندانست کوه از
 وزیدن تند باد بحرکت نیاید و نهنگ از تموج موج ترک دریا
 ننماید - چون نوشتجات فساد آمیز او بسرگروهان آن قوم رسید افغانان
 خلیلی و مهمندی و داود زئی و یوسف زئی و لودی و رهیل و غیره
 از هر طرف چون مور و ملخ فراهم آمده ما بین پیدشاور و اطراف آن
 شیوه بغی و سرکشی و طریقه غارت و آدم کشی که جوهر ذاتی آن
 بد نهادان دوزخ است اختیار نموده بقصد تسخیر قلاع پیدشاور و
 دیگر بلاد مادم فساد گردیدند - بندهای عقیدت سرشت پادشاهی
 کمر همت بر دفع آن قوم فتنه پزوه بسته چند گاه بسبب غلبه آن
 تبه کاران محصور گردیده در دفعیه مضرت آنها کوشیده آخر نظر بر
 شوخی زیاد آن ستم گاران تیره روزگار ناچار بقصد پیکار و مقابله آن
 ستمسازان صورتان بد مآل برآمده از میمنت اقبال لایزال پادشاه عدو

مال آنها را از مقابل برداشته هزیمت فاحش داده دست بافغانان
 کشی کشاده دماغ از دمار روزگار آن گروه ناهنجار بر آوردند - چون
 خبر فتح گوشمال آن فرقه بد سگال بحضور رسید بر عالمیان ظاهر
 گردید که تدبیر انگیزختن آن فساد عظیم و آوازه فتنه پریم خیال
 باطل بود و سوای منجر بافغان کشی گردیدن حاصل دیگر نداد -
 بغرض رسید که دیانت خان قلعه دار احمد نگر که از بندهای جان
 فشان بود در وقت فروختن ملک مفتوحه تعلقه نظام الملک که
 خان جهان لودی شش لک هون گرفته دست ازان ولایت برداشت
 قلعه دار مذکور دست از قلعه برنداشته چندین هزار دهنی را در
 ایام محاصره طعمه گولگ توپ و تفنگ ساخته بود ازین حصار بزد
 حیات فانی بقلعه نجات جاودانی شتافت - حضرت افسوس نموده
 جان نثار خان را بجای او مقرر فرمودند - سادات خان و شرزه خان
 و نواجی سه سردار نامی نظام الملکی بحضور رسیده ملازمت نموده
 در جرگه بند های پادشاهی در آمدند خواجه ابو الحسن که برای
 تسخیر ملک تلگانه نامزد شده بود چون آثار گرانی و کم آبی دران
 ضاع ظاهر شد و خرابی رسانیدن فوج نظام الملکی و در آمدن
 افواج پادشاهی علاوه آن گردید عرصه زندگانی بر لشکریان تنگ شد و
 کار بجائی رسید که نانی بجانی بهم نمی رسید و لشکر عاجز آمده
 بفکر تفرقه افتادند - خواجه مذکور حکم فرمود که در دیهات ویران
 حس و جو چاه های غله که دران ملک مدفون می سازند نمایند
 و در کوه و جنگل های پر از اشجار که رعایا با مال و عیال و غله
 یک ساله رفته ملجا و پناه خود ساخته اند بر آنها تاخته تا بیست

شاه جهان بادشاه (۱۶۳۰) سنه ۱۰۴۰

کروه سي گروه رفته در گرد اوري غله کوشند - درين تردد غله فراوان
با ديگر ماکولات و اجناس بدست مردم لشکر افتاد - درين ضمن
خبر رسيدن فوج نظام الملک انتشار يافت خواجه ابو الحسن
با بهادران يکه تاز و مبارزان جانباز مقابل فوج دکهنیان که محل دار
خان و غيره هفت هزار سوار بودند رفته کارزار صعب نموده بعد
بکار آمدن و کشته شدن جمع کثير از هر دو طرف فوج دکهن را
هزيمت داده غنيمت بسيار آوردند - چون خبر نامرافقت سرداران
که هر کدام نظر بر پايه مراتب و اعتبار بهم ديگر سر فروز نمی
آوردند باعث برهم خوردن انتظام لشکر و شوخي خصم می گردید
بعرض رسيد - يمين الدوله آصف خان را سر لشکري هر سه فوج دکهن
فرمودند و عبد الله خان را که سابق سر فوج مقرر نموده مرخص
ساخته بودند بفره پور نا رسیده بسبب عارضه بدنی با اتفاق سيد
مظفر خان بحضور مراجعت نمود - درين ضمن بعرض رسيد که از
اعظم خان و ديگر امرا تردد نمايان در تنبيه خان جهان لودي
بظهور آمد مجملي از تفصيل آن بتحریر می آرد - گویند اعظم خان
که در ایام برشکل در پرگنه بپرو مقرب خان دکهنی در جاننه بسر
برده در انتظار قابو و فرصت وقت بودند از شنیدن مقرر شدن سر
فوجي يمين الدوله رک غيرت اعظم خان بحرکت آمده و از جای
خود با فوج دریا موج بقصد گوشمال عدو بد سکال روانه شده
بطريق ايلغار شب و روز طی مسافت نموده وقت صبح غافل
در حالي که خان جهان لودي و دریا خان در موضع راجوری
اسباب تجارت غارت کرده آورده بسپاه قسمت می نمودند رسيد

مقرب خان معه فوج نظام الملک که برای مدد خان جهان نزدیک
فرو آمدند بود از شهرت رسیدن فوج پادشاهی رنگ رو و حوصله
باخته راه فرار اختیار نمود بعده چهار طرف لشکر خان جهان را فرو
گرفتند - بهادر خان پسر دریا خان که با پدر عداوت شدید داشت
و هراول فوج اعظم خان بود باتفاق راجه جیسنگه و راجه بیتله داس
و انی رای و دیگر راجپوتان رزم جو حمله آور گردید و از عقب
سپه دار خان و خواص خان و سردار خان و مرحمت خان
بخشی احدیان و اهتمام خان داروغه توپ خانه بهیئت مجموعی
دست و بازو به تیر اندازی و برقندازی و بان کاری کشاده هنگامه
دار و گیر را بلند آوازه ساختند خان جهان ازان فزول بالی ناگهانی
خبردار شده کمر بسته و نا بسته بسراسیمگی تمام زنانرا برفیدلان و
اسپان سوار ساخته خود را با رفقا به پشت اسب های زین شده و
فا شده رسانده جنگ کنان طرف کوه و غارها فرار اختیار نمود -
اگرچه سپاه مغلیه بغارت و تاراج اسباب و قماش پراکنده شده
پرداختند اما سرداران تجربه کار دست از تعاقب خان جهان و
افغانان برنداشته بلکه متوجه فراهم آوردن لشکر که بتاراج مال
مشغول بودند نگشته سزاول های شدید برای گرد آوردن آنها تعیین
نموده خودها با جمعی که همراه مانده بودند در پی افغان شتافتند
و بهر که میرسیدند سراز تن جدا و زین از آدم خالی می ساختند و
بهادر خان که بجای آب تشنه خون پدر بود دریا دریا گویان دران
دریای بی سرو پایان غوطه زده بهادر بها بروی کار آورد و باتفاق
اهتمام خان و نوره داس جهاله پاشنه کوب بالی قلعه کوه برآمده

چپقلشهایی رستمانه و ترددات بهادرانه نمود خان جهان دید که سیلاب
 بالای آسمانی از سرکوه نیزگذشت فیل سواری عیال خود را از روی
 اضطراب باجمعی از افغانان طرف سیوگانو که فراز کوه در راه واقع
 است روانه ساخت و خود در غول ایستاده بهادر خان برادرزاده
 خود را که اشجع روزگار گفته می شد و در شجاعت با بهادر خان
 همسنگ زور بود بمقابل او فرستاد و بهادر خان که افغانان همراهی
 و بغارت پرداخته بودند و با معدود چند رسیده بود نظر بر قنات
 جمعیت از اسب پیاده شده بدستور مبارزان جان باز بهم نبردی
 هم اسم کمر همت بست و بکار آتش بار پرداخت و زد و خوردی
 که دران هنگامه از بهادر خان و دیگر همراهان او بظهور آمد اگر
 بتحریر تفصیل آن پردازد محضر ابطال داستان رستم دستان
 می تواند گردید - آخر بکوشش بسیار که چندین لاکب و مرکوب را
 از همدیگر جدا نمودند دو زخم تیر و یک زخم شمشیر بر رو و پهلو
 خورده محضر سرخروئی را بهم رساند و نر هرسنگ جهاله و غیره
 بلا فاصله رسیده داد مبارزت داده با جمعی از راجپوتان نقد جانرا
 فشار کار ولی نعمت نموده گوی نیکنامی از میدان جلالت ریوند و بعد
 کشته شدن راجپوتان که عجب آشوبی در عرصه کار زار بظهور آمد
 بر سر دیگر بهادران رزم جو افغانان هجوم و زور آورده حشر نشر قیامت
 آشکار ساختند

* بیت *

بسا زهره شیر مردان گداخت * صدا بر لب کوهساران نواخت
 عرصه کارزار برامیران پادشاهی تنگ آمد سپه دار خان و خواص خان
 و مرحمت خان پشت کوه را پناه ساخته بضرب تیر بمدافعت خصم

پروا ختند راجه بهار سنگه از عقب خود را رسانده بمدد بهادر خان که از رسیدن زخم های کاری و تردد نمایان عرصه حیات برو تنگ می نمود پروا خت - درین ضمن اعظم خان ازین زد و خورد آگاهی یافته خود را رساند راجه جی سنگه و بیتهداس و راجه انوپ سنگه و غیره راجپوتان عمده که طرف دیگر از سردار دور افتاده بودند نیز خبر شنیده رام رام گویان با نیزهای جان ستان رسیدند و بازار رزم بمرتبه گرم گردید که تا سه ساعت نجومی کار بکوته یراق کشید و پدر و پسر و دو برادر توام میدان هم برخون ریختن هم دیگر گوی سبقت از یک دیگر می ربودند - هرکرا زخم کاری می رسید آرزوی زخم دیگر نموده قدم جرأت بقصد سربازی پیش می گذاشتند تا آنکه بهادر خان از طرف خصم از زخمهایی پیاپی از پا در آمد و خان جهان نیز نبات قدم از دست داده عنان را طرف فرار معطوف داشت - و همه افغانان رو بهزیمت آوردند - بهادر خان که از بسیاری زخم افتاده بود چون رمقی باقی داشت بمدد غیرت از جای خود برخاسته باز روی بلشکر پادشاهی دست بشمشیر برده حملهای مردانه نموده اخر بزخم گولگ تفنگ افتاد راجپوتی آمد که سر او را جدا سازد جمدهر از کمر بر آورده چنان افتاده بر راجپوت انداخت که گوش او ببدن داد راجپوت زخم خورده دست ازو بر نداشت سر او را جدا ساخته با انگشتی دست و یراق او نزد اعظم خان آورد اعظم خان سر او را برای آویختن بر سر دروازه قصبه سپرد و انگشتی که اسم او دران بود بحضور روانه نمود و باقی اسلحه و انگشتی های مقتول بهمان راجپوت بخشید - چون از تاختن مسافت سی

کروه راه اسپان نعل انداختند و سم ستوران فرسودند و سواران را از
بیخوری و بی خوابی و کسل شب و روز راه رفتن طاقت حرکت
نماد برای آرام گرفتن فرود آمدند - خان جهان این توقف فوج
بادشاهی را غنیمت و از مدد طالع خود دانسته معه عیال و
ناموس پیشتر مرحله پیمای گردید قریب سه صد نفر افغانان
درین مابین مقتول و زخمی گردیده از خان جهان جدا شدند
و اعظم خان درویش محمد نام را با جمعی برای تعاقب خان جهان
تعیین نموده خود هم بلا فاصله از عقب روانه گردید و کار بر خان جهان
بدین مرتبه تنگ شد که فیلی که بران عیال او سوار بود راه نمی
رفت عوارات را فرود آورده برقع پوش نموده بر اسپان نشانده فیل سواری
ناموس او با عیال و ناموس دیگر افغانان و جمعی از افغانان که
پابند قبیله عقب ماندند بدست مردم پادشاهی افتادند و اسیر
گشتند و بعد حایل شدن شب تا روز و آوردن افغانان بجایهای قلب
و تنگنای غار هر دو لشکر مانده و عاجز گردیده گرسنه و تشنه هرجا که
رسیدند مثل بیهوشان افتادند - گویند اگرچه اعظم خان را کنار رود
خانه برای فرود آمدن جای میسر آمد اما چندان ماندگی و کسل
تردد بر سپاه اثر کرده بود که بعضی دور تر آب نگر اقامت
انداختند از تعب کوفت راه تا کنار آب رفتن و دم آبی آشامیدن
بر آنها شاق گردید و تشنه شب را بصبح آوردند و چندی از تشنگی
هلاک شدند - و بعد صبح دست از تعاقب برداشته طرف بدگاه
مراجعت نموده به بهیر رسیدند - چون همه حقیقت بعرض پادشاه
حق شناس رسید نسبت بحال همه رعایت و عنایت اضافه و

خلعت و اسپ و فیل و جواهر بظهور آمد *

درین اوان ساهو بهوسله پدر سیوا که داماد جاک و رای مقتول و سیوا نواسه او می شد بعد از کشته شدن جاک و رای از نظام آزاده گشته رو بدین درگاه آورد و از پونه و چاکنه که در جاگیر او بوک باعظم خان نوشته بامید بندگان امان نامه و فرمان طلب درخواست نمود - بموجب نوشته اعظم خان فرمان قضا جریان بنام او رسید و آن رگ و ریشه فساد که در شش صوبه دکن بدستور حرام خواران آن قوم تا زمان حال ماده فساد مالی و جانی سلسله آن بد سگال نکوهیده خصال روز افزون است و آنچه ظاهر می شد تا باقی آبادی سرزمین دکن قلع و قطع شجر فساد آن ملعونان متعذر - چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان بشرح و بسط بتحریر اصل و نسل و سبب طغیان و زیدن آن بد اصل قلم را بچولان خواهد در آورد - با خویشان دو هزار سوار بحضور رسیده بمنصب شش هزار پیاده هزار سوار و عطای خلعت و اسلحه مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و انعام دولک روپیه سرفرازی یافت و بهمه همراهان او منصب و هشتاد هزار روپیه نقد مرحمت کردند و بر اعتبار او افزودند و احکام تنبیه رسانیدند خان جهان لودی جا بجا بنام حکام و زمینداران و سرداران بتناکید تمام معه سزاوان صادر فرمودند *

ذکر تیره بختی باقی ایام خان جهان لودی
خان جهان و دریا خان خرد را به بیجاپور رساندند - انجا هم از
صدمات افواج پادشاهی و عدم توجه رفاقت بیجاپوریان توقف

نتوانستند ورزید و باز بدولت آباد بامید پناه نظام الملک روانه
 گردیدند اعظم خان از شنیدن آن که سابق اراده تسخیر و تصرف ملک
 نظام الملک در خاطر او بود باوجود گرانی غله و کم یابی کاه از
 کمی باران آن سال که تفصیل قصه پر ملال آن بزبان خامه
 سوخته زبان داده خواهد شد متوجه دولت آباد گردید - نظام الملک
 مال و عیال خود و سپاه و رعایا را اندرون قلعه دولت آباد جا داده
 فوج سنگین برای مقابله فوج پادشاهی تعیین نمود و بر سر کتل
 که جای قلب و برای دکنی ها مورچال خاطر خواه بود مقابله و
 مقاتله رو داد بعد از زد و خورد بسیار و کشته شدن آدم بیشمار
 هر دو طرف دکنی ها هزیمت خوردند و جمعی قتل و اسیر
 گردیدند - بعده که فوج پادشاهی داخل مملکت نظام الملک شد
 اعظم خان شروع به تنخواه نمودن برگذات و محاللات بامرا نموده
 گماشتهای جاگیرداران و منصوبان دکنی را از هرجا خارج نمودن
 فرمود - و قلعه منصور گده که احداث کرده منصور نام یکی از غلامان
 نظام الملک بود و دیگر قلاع را که اگر بذکر تفصیل محاصره و تروتن
 قلعه کشانی و جانبازی بندهای پادشاهی باوجود ظهور آمدن
 شرط قلعهداری محصوران مفتوح گردیدند پردازد از سر رشته انتظام
 اختصار نویسی گسسته می گردد - و بضرب گوله توپ و تفنگ و
 قوت سر پنجه اقبال تیموریه بتسخیر در آوردند و محصوران بعضی
 مقتول و مغلول جمعی بقول امان خواستن و قلعه سپردن مامون
 گشتند - خانجهان لودی از ملاحظه مغلوب گردیدن نظام الملک
 و صدمات فوج دریا موج پادشاهی و اثر بالای قحط و وبا که

از بلیه ناگهانی آسمانی دران ملک روی داده و از هر طرف چون صدای نفسی نفسی روز محشر بگوش هوش باختند او رسید با مال و عیال و جمعی که رفیق روز بیکسی با او مانده بودند برآمده بقصد سمت شمالی راه کتل انتور که از راه های قلب مشهور است فرود آمده از دهرنگون و جویره (101) شده سرحد سلطانپور و تعلقه اداس طرف چپ گذاشته از آب نربدا عبور نموده بعد عرض حضرت اعلیٰ عبد الله خان را که زیرکوة فردا پور و سید مظفرخان را که در حضور بود و هر دو بعد از بیماری صحت یافته بودند مامور فرمودند که بلا توقف و احوال در پی خصم بدسگال شتابند - و سرفراز خان و درگا داس و مادھو سنگه و یکہ تار خان و جمعی از امرا با دو صد گرز بردار شجاعت پیشه شدید شیر شکار مرخص گشتند - و حکم شد که دو گرز بردار نزد عبد الله خان رفته از راه سلطان پور و بیجا گره سزاولی نموده از آب نربدا بگذرانند - و دو دو گرز بردار همراه هر یکی از امرای نامدار مامور گشته مقرر فرمودند که همه را بکنار آب باهم ملحق سازند - عبد الله خان و سید مظفرخان در سرحد بیجا گره بهم پیوسته کوچ بکوچ طی مسافت مینمود - چون بسرونج مالوا رسید خبر یافتند که خان جهان دو روز قبل از ورود لشکر ظفر اقبال عدو مال آنجا رسیده و حلقه فیل از فیلان پادشاهی که آنجا بودند گرفته از صدمات تعاقب لشکر پادشاهی استقامت نورزیده پیشتر مرحله پدما گردید - چون وقت

عزیمت خان جهان از حضور بدکهن عبور بتعلقه بکرماجیت پسر
 چهار بندیله واقع شد بکرماجیت شرط ضیافت و اعانت و بدرقه
 همراه دادن بجا آورده مغضوب بازارگاه آسمان جابه گشته بود - این
 دفعه که باز بامید دستور سابق بآن سرحد رسید بکرماجیت که در
 تلافی تقصیر گذشته انتظار مید جستگ سابق میکشید بعد شنیدن
 خبر نزدیک رسیدن آن سرگشته وادی حیرانی که هیچکس را چنین
 روز ندامت نصیب مباد با فوج خود سوار شده بقصد شکار تاخت
 و تاراج و دستگیر ساختن آن صید افکار خود را نزدیک آن برگشته
 روزگار رساند قضا را خان جهان از شنیدن اراده او ازان سرحد تذ و
 جلد معه عیال که پلایند و بال جان او بود گذشت و دریا خان که
 نیم کوه عقب خان جهان بطریق چنداول میرفت مقابل بهم شدند
 و هر دو گرم دار و گیر گردیدند بعد کشته شدن افغانان و راجپوت
 طرفین گولۀ تفنگ قضا بر پیشانی دریا خان خورد و کشتی حیات
 دریا را حباب وار غرق بحر فنا ساخت - راجپوتان که از پیش رفتن
 سردار خبر نیافته بودند دریا خان را خانجهان تصور نموده بودند سر
 او را بریده بتاراج مال و عیال و قتال همراهان او پرداختند - خانجهان
 آنروز فرصت یافته جان بسلامت بلا تردد آفت بدر برد - همراهان
 دریا خان شرط غیرت و جانبازی را کار فرموده بعضی ناموس خود
 کشته قریب چهار صد افغان با پسر دریا خان غرق دریای خون و
 هلاک گردیدند و قریب دو صد بندیله کشته شدند و بکرماجیت سر
 دریا خان را با پسر او بحضور ارسال داشت و در جلدی ان بعطای
 خلعت و چمدن و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازه گردیده - و خانجهان

از گذشته شدن دریا خان که همدم و همراز و محرم باوفای خود میدانست
 غرق دریای حیرت و سرگردانی گشته باید که پرنم سراز قدم نشناخته
 بطریق یلغار مرحله پیما گردید - چون پانزده گروهی سذر ره رسید
 از آنکه همراهان خان جهان و ستوران از یلغار چند روزه مانده و کسلمند
 و زخمی گردیده بودند و خانجهان را نیز از تردد راه و فکر آبروی
 ناموس و غیرت نام هوش بیداد داده بود یکروز بالتماس پیک
 اجل مقام ضرور گردید - درینضمن سید مظفر خان بارهه که بجاذبه
 شجاعت ازلی همه جا پیش قدم بود چون بازیکه تاز و بلای سرنوشت
 رسید و خانجهان خبر یافته بحالتیکه خدا نصیب هیچ بده خود
 نسازد چاره کار درین کار دید که پانصد سوار لائق کارزار که مددگار و یار
 بیکسی توان گفت با خود نگهداشته باقی سواران زخمی را همراه
 خزانه و بهیر تاراج گشته که مانده بود یکم منزل پیشتر روانه ساخت و
 خود مقابل سید مظفر خان آماده کارزار و جان سپاری گردید و عجب
 مقابل و مقاتله رستمانه از هر دو طرف رو داد که سیدان بارهه مقابل
 شمشیر افغانان که هر یکی چون سد سکندر ثبات ورزیده داد شرط
 نمکخواران آخر روز میداد پروانه وار بران شعله کوه زده جوهر
 شجاعت بر روی کار آوردند و از افغانان نیز چپقلش های مردانه
 مرد ربا بظهور آمد که سادات بارهه افرین گفتند و بحملهای
 هاشمی و حیدری که در مقابل افغانان جانباز نمودند هر طرف که
 خانه زین خالی میشد مضاعف آن سرو جان طرف دیگر بیداد فنا
 میداد و شمشیرها از غلاف بلا مدد دست بر آمده جوهر برش
 ذاتی را بر روی خصم بعرض نمودار میگشت *

چو برق از رگ ابر بهر مصاف * برون گشت شمشیر خود از غلاف
چنان گشت دست و بغل کارزار • که شد تیغ ها جفت مقراض وار
شیرزاد خویش خان عالم دران گرمی هنگامه رسیده تحفه جانرا نثار
راه کار ولی نعمت نمود و دگا داس راجپوت نیز بهم چشمی او
بعد دست و پا زدن بهادرانه رخت هستی بباد فنا داد بعده که
خانجهان اکثر همراهم را زخمي و پای برکاب سفر آخرت دیدن خصوص
محمود خان پسر او که بمدد غیرت افغانی و جانبازی حرکت
منبوح مینمود نفس او چون دم آه سحر خیزان چشم بر راه دم
واپسین اجل بود طعمه تیغ سادات گردید - پسر دیم خانجهان از
گولی تفنگ زخمي شد و از ترده کارزار مانده و خود و خانجهان
نیز زخم نمایان برداشت ناچار ثبات قدم ورزیده برعایت پاس
ناموس اصلا بهیچ چیز مقید نگشته فیلان و اسپان و همراهم زخمي
که تاب سواری نداشتند درانجا گذاشته مرحله پیمای بادیغ حیرانی
گردید بلکه بعضی اسباب کار آمدنی و چارپایه معیوب عمدا
میکذاشت که بهادران غنیمت دوست برای بدست آوردن آن
دمی و نفسی مشغول گردند - و افغانان اجل رسیده آن تفرقه را
غنیمت و فضل الهی میدانستند که جان سالم بدر توانند برد - بست
زنچیر فیل بدست شیران فیل گیر و باقی فیلان و اسپان خوب و
توپ و علم بتصرف امر سنگ زمیندار بهاندون آمده با فیلان دیگر
بمحور رسیدند - خانجهان که با مردم بقیة السیف و همدمان چند
بقصد کالنجر رسید قلعداوان انجا سر راه بهو گرفته اکثر رفقای او را
زیر تیغ آورد - و حسن خان پسر خانجهان با جمعی اسیر گردید و

خانجهان از آنجا نیز چربیده بقصد جان بدر برون تا تالاب سندرهمه
 عنان نکشید در آنجا خاک اجل دامنگیر و نفس گریبان گیر گردید
 و دل بمرگ داد - همدمان و همیزم را چند بار قسم های شدید برای
 جدا شدن داد و در جان بردن مختار ساخت - چند نفر جانرا عزیز
 داشته ترک رفاقت نمودند و جمعی را که حق نمک دیرینه و
 رعایت وفاداری از نقد جان عزیز نه نمود ترک رفاقت نه نمودند -
 هریکی بزبان اخلاص بیان گفتند که اگر سر برود از سر پیمان
 نرویم - درین ضمن سید مظفر خان با مدهو سنگه و دو صد گرز
 بردار چون بلبه آسمانی بر سر آن اجل گرفته ها رسیدند و
 آن سرگشته برگشته طالع با عزیز خان نام پسر که از همه عزیزتر
 می داشت و تا دم واپسین رضا بمقابل شدن او نمی داد
 پیداه شده با چند افغانی که مانده بودند دو فیل را پناه و مورچال
 ساخته با فوج مقابله و مقاتله آغاز نهادند - مدهو سنگه و گرز
 برداران پیش آهنگی نموده حمله اور گشتند و خان جهان چون
 شیر تیر خورده زخم رسیده غرش کنان نه نکرد رستمانه پرداخت *

* بیت *

خرامیده شیران بگشت آمدند * نهنگان ز دریا بدشت آمدند
 دران عرصه شوری برانگیختند * که در چشم محشر نمک ریختند
 ز برند گیهای شمشیر کین * لب زخم بر تیغ گفت آفرین
 و آن از جان سیر آمده خون گرفته در عرصه کارزار هیچ وجه
 کوتاهی ننموده داد سرانگی میداد تا طناب عمرش به تیغ اجل
 بریده گشت و به برچه می مدهو سنگه از پا در آورد و باوجود زخم

دیگر که پیاپی رسید باز بعد از افتادن خود داری نموده نشسته
تا دم واپسین از دوست و دشمن آفرین شنیده در جواب محاربه
حریف کوتاهی و پهلوی خالی نموده تا رسیدن سید مظفرخان
بدست یاری حربه جان ستان بعالم بقا شتافت - گویند شاه قلی نام
گزر بردار سر اورا از تن جدا ساخت - از جمله افغانان که همراهی
آو از اکبر آباد کرده بودند دیگر جمعی که آمده باو ملحق شدند
سوی چند افغانان که در راه بسبب رفاقت عیال دستگیر شدند
سی نفر دیگر زنده مانده بعد فراغ کار او جان سلامت بدر بردند دیگر
همه طمعه تیغ و تیرو سنان و گولۀ تفنگ سوزان گردیدند و تا دم
واپسین بلکه بعد از ارتحال و انتقال خان جهان از تنگنای سرای
بیوفا بتقدیم وفاداری شرط جان سپاری بجا آوردند * بیت *

نیا سود لشکر زخون ریختن * ز دشمن بدشمن در او ریختن

سر سروان زیر گرز گران * چو سندان نزدیک اهنگران

و دران روز نبیره سید مظفرخان با بیست و هفت نفر جان باز
شرط جان نثاری بجا آوردند و چندی از سادات و راجپوتان بخال
و خط زخم نمایان گلگونه غیرت آرایش چهره ساخته علم شهرت
بر افراشتند - عبدالله خان که بعد از اتمام کار گفتگو بر سر تقسیم سرها
و تصرف نمودن اسپان و یراق مقتولان میان گرز برداران و بعضی
سادات کشیده بود رسید - و لشکر فراغ این هرج و کساله زبان را
آشنا ساخت و سرخان جهان با همراهان و پسر او همراه گرز برداران
و خواجه کامگار مؤلف جهانگیر نامه روانه بارگاه آسمان جاه ساخت
و جان جهان نام پسر خان جهان که زنده خود را کنار کشیده نزد زن

دریا خان رفته پناه آورده بود زن مذکور او را گرفته بود مصحوب جلال
برادر خورک بهادر خان بمعرفت یکه تاز خان روانه درگاه اعلی ساخت -
بنام خداي را سری که با چندین هزار سران سرکله می زده باشد
و از چنان ادنا پایه به چنین مرتبه اعلی رسیده پادشاه زاده را
بغور جابه و مرتبه و شجاعت بخاطر نمی آورد چنانچه ابتدا مایه
نزاع و کم توجهی حضرت بحال او از غرور و تبختر و خود سری آن
افغان جهالت نشان گشته درین ضمن آه دود آلود کدام دل رنجیده
و تیر آه عرش گذار کدام ستم کشیده در ایام حکومت رانی هر چهار
صوبه دکن که با دو پادشاه دعوی همسری داشت کار گرگشته
باشد الحال بدین بی اعتباری و خواری بر سر سنان برای عذرت
دیگر خود کامان غافل از درگاه منتقم حقیقی جلوه کنان شهر بشهر
تشهیر می یابد *

کجا این سرو اعتبار سنان (102) * مگر از پی عذرت دیگران
سر یرا که بودی ز صندل بدر * زمانش بباری پراز کلاه و گرد
وقتی که حضرت اعلی کنار دریا بر کشتی نشسته سیر دریا
و تفرج آب تپتی برهانپور می نمودند خواجه کامگار آن سر را
بنظر پادشاه آورد - حضرت شکر دفع فساد بجا آورده حکم نواختن
شادیانه فرمودند - آورنده سرو همه بندهای جان نثار که دران پیکار
و کارزار سبقت از یک دیگر بوده بودند باضافها و خلعت و اسب
و فیل و جواهر سرفرازی یافتند - چون سر دریا و سرخان جهان

شاه جهان بادشاه (۱۶۴۴) سنه ۱۰۴۰

پدیم و تفاوت سهل از نظر گذشت طالبا این قطعه تهنیت
بدیهه گفته بنظر گذراند * قطعه *

این مزده فتح از پی هم زیبا بود

این کیف در بالا چه نشاط افزا بود

از رفتن دریا سر پیرا هم رفت

گویا سر او حباب دریا بود

و پسند طبع دشوار پسند افتاد فاعتبر و ابا اولی الابصار ورد زبان
و سامعه افروز صاحب سروران پند نیوش گردد *

ذکر قحط سال دکهین که بسال غم موسوم گردید

چون رزاق عباد بعد از ظهور کمال بی اعتدالی در وفور عصیان ورزیدن
و اقسام قبايح که انسان صورتان ابلیس صغت در درگاه خطا بخش
جرم نیوش می نمایند و هر دم و هر لحظه در عالم جوانی بعد از
ایام جهالت آنچه ازین عاصیان نامه سیاه افعال قبیحه بظهور می آید
و از بیسوران سیاه نامه هر چه نافرمانی و زشتی اعمال سر می زند
اگر مخلوقات روی زمین را روزی ده بار بانواع سیاست و بلیات
مبتلا ساخته باتش جلالت بسوزاند و احیا سازد و باز جزای
کردار او را درین دیر مکافات بکنار او گذارد از صد یکی تلافی بظهور
آمدن محال محال محال - اما هرگاه نافرمانی از حد گذشت جذبه
قهر الهی بوسیله نزول بلائی قحط و وبا و دیگر عقوبات خبردار می
سازد چنانچه ابتدا در سال هزار و سی و نه از وفور رحمت که
بزحمت روان نعمت بند های عاصی مهمل گردید آفت آب
زدگی برگ سبز زراعت و بیخ نباتات را چنان تباہ ساخت که

دران سال اصلا حاصل آن بعمل نیامد و ثمرشامت بندهای
مغضوب درگاه الهی از دکن تا احمد آباد غافل پیشگان بادیۀ غرور
را خبردار ساخته فی الجمله گوشمال داد اگرچه غربای بی
بضاعت را تنذیه بظهور آمد اما متکبران با ثروت و مال داران
با نخوت که خان جهان را پراز انبار غله و نقد وافر و ذخیرۀ همه
ماکولات در خور طول عمل مقابل کوتاهی عمل گنج در گنج
اندوخته داشتند و بر حال دیگران رحم نداشتند ازان گوشمال
و زیست سراپا ملال چندان بهوش نیامدند - و در سال هزار
و چهل که تاریخ آن سال سراپا قهرجبار حقیقی سال غم یافته
اند از ابتدای تیر ماه الهی آخر مهر ماه این چهار ماه ایام
برشکال که سبب پرورش اطفال نباتات و نشونمای سبز پوشان مهد
زمین است چنان امساک باران روداد که برای پارچۀ ابرسفید
و سیاه چشمهای گرسنه چشمه‌ها مبتلا بجوع سیاه و سفید میگردد
لکه ابر ظاهر نمیگردد - و بمرتبۀ آسمان بر زمین بخل و زرد که قطر
شبدم بر زمین نرسید از نائزۀ قحط و غلا که از بدترین بلا و بلیۀ
آسمانی است سموم گرسنگی و بی برگی خرمن هستی بی
بضاعتان را بباد نیستی داده دایۀ بی رحم ابر را بر اطفال نباتات
چنان سنگ دل ساخت که تا انقضای موسم رضاع زراع و پرورش
نباتات و حبوبات قطرات مطرات را از سر بیستان سحاب باز گرفت

* بیت *

چنان آسمان بر زمین شد بخیل * که لب تر نکردند زرع و نخیل
از صفحۀ زمین و زمان نام نان چنان بی نام و نشان گردید که در

دكان خبازان و طبلة عطاران بجز گازبان از خوردني و دوا كه گاه
اهل دول را ميسر مي آمد ديگر چيزي كه آرايش تخته نان بايان
تواند شد ديده و شنیده نمي شد * بيت *

نشان از ابر باران آنچنان رفت * كه گفتي برج آبي ز آسمان رفت
هوا گر قطره ابري جلوه ميداد * بدی بي آب همچون كاغذي باد
اگر يك قطره آبي آتشين بود * چو آب آبله پرده نشين بود
بجز زبان خشك كه بكام گرسنه چشمان چسپيده بود سوخته ناني
در تنور يافت نميگرديد و غير از چشمه چشم گرسنه چشمان كه از
آتش جوع در جوش بود يكي در باز نمودار نبود - الحاصل آفت
فقط سالي بكمال شدت منجر گرديد - و فرياد و فغان بي نوايان و
جوش و خروش بي بضاعتان بفلک برين رسيد و شمار موتي از
احاطه حصر و عدد در گذشت - و طريقه كفن و دفن از الكه دكهن
مرفوع القلم گرديد - و عزا و نوحه بمزده نجات يافتن از بليته جوع
بشادی و مبارك باد مبدل گشت و ساكنان آن ديار را عزم غربت
چون احرام كعبه بستن واجب شد - و فوج فوج از مستمندان بي
بضاعت و جوق جوق از صاحب ثروتان حوصله باخته روبه ديار
شرقي و شمالي گذاشتند اما از كم قوتي و بي مايگي سواي كچكول
گدائي توشه زك و راحله بر نميداشتند و اكثري از ضعف و ناتواني
بمنزل اول نا رسیده بخدا ميرسيدند - و در هر گوشه و كنار شهر و صحرا
سواي كله و استخوان آدم بجای تخم غله و ديگر حبوبات كاشته
نمي يافتند * بيت *

ز بس در كوچه فرش مرده افتاد * نشان از كوچه تابوت ميداد

بسان شیشه ساعت و دوزخ دنیا * پراز خاني شد از موتی و احيا
 از نگاه تزد گرسنه چشمان قرض ماه در کاستن و از دود آه حسرت
 نگهان شعاع آفتاب در رنگ باختن ضرب المثل گردید * بیت *
 نظرها قرض مه را کرد تاراج * بنان شب فلک هم گشت محتاج
 ز تنگي گر فقير و گر غني بود * بخوان رزق او غم خوردني بود
 از مردم ثقه آنوقت آنچه مسود اوراق در همان سرزمين مسموع نموده
 و از کهنه دهقانان کهن سال شنیده و هرچه مولف بادشاه نامه
 نوشته اگر تفصيل آن نگاشته آید محمول بعبارت پرداني و اغراق
 خواهد گردید مجمل مي نگارد که کار مردم در آدم خواري بسماع
 جگر خوار منجر گردید مادر و پدر مهربان خوردن گوشت جک و گوشه خود
 براي خلاصي جان او از عذاب جوع و مامون گردیدن خویش از خوف
 هلاک نسبت آدم خواران بي باک از افعال حسنه مي پنداشتند -
 اگر خوان رسميات شادي که درميان نبود و ماکولات ديگر بطريق
 قدرت مير و وزير بخانده همديگر مي فرستادند از ملاحظه گرسنه چشمان
 دایم الصوم که خود را چون بلای ناگهاني بران خوان ميزدند ببدوئه
 شمشير و سپر که بر سر حامل آن حایل نموده سپر در سپر می
 یافتند - از آفت دست برد و هجوم آنجساعه محفوظ ميداشتند - اگر
 تنگدستي بدست گرسنه مستی تنها مي افتاد از سر گوشت خون
 آلود حلال او نميگذشت و نان بایان استخوانهاي بوسیده وقت شب
 آورده از آسیا گذرانده قدری آرک گزدم نور کهنه تلخ شده و هرچه
 میسر آید داخل نموده نان پخته بطريق تحفه و هدیه براي
 مالداران مي بردند - تا آنکه کچه آنها نزد حکام گل نموده و گوشت

مردۀ خشک شدۀ آدمی بدست هرکه افتاد بآب ترنموده بروغن
 بیه چشم و شعلۀ آتش دل خود کباب ساخته تناول می نمود - اهل
 بازار با خادمان مزار و قبرستان همدستان شده بر سر بیع و شراء
 گوشت مردۀ تازه و سال خورده گفتگو بکوتوال و از باب عدالت
 میرساندند و تنبیه می یافتند گویند - روزی ضعیفۀ مویه کنان و
 موکدان قضیه نزد قاضی آورد که فرزند و جگر پارۀ خویش را از
 غلبۀ آتش جوع خود بملاحظۀ شدت اضطرار هسایه که همیشه
 همکسۀ بودیم خود بذبح و اکل آن راضی نشده بهمسایه تواضع
 نموده بمذبح ساختن و پختن آن ماذون ساخته گفتم مرا هم بقدر
 فرو نشاندن آتش جوع لقمه خواهی داد آن بیدمروت دور از انصاف
 مرا از پارچۀ استخوان و ریزۀ گوشت جگر گوشۀ ام متمتع نساخت
 و از قلت کم یابی کاه انسال چه نریسم که اگر بوی خلال ریزۀ کاه
 مطلوب میگردد بوزن شعشعۀ طلا بتلاش بهم میرسید - چنانچه
 شاعری گرانی و کمیابی علف را بدین حسن ادا بیان نموده * بیت *
 بهوش باش که زندان که فروش ترا * بجای کاه مباد که زعفران دهند
 و از جنس بقولات چه شرح نمایم که هم وزن مرد و زبرجد بجد و
 که تمام دست بهم میداد - شهرها از بیرون رفتن متوطنان مورثی
 و بهلاک شدن هزارها که هر روز از هر محله و بازار خالی میگرددند
 بوبرانه منجر گردیدند - و در هر کوچه و محله بجای اب بازار غم
 می بارید - و بسال غم چنانچه تاریخ فقط آن سال بذکر در آمده
 موسوم گردید - پادشاه حق اکاه برای جاری نمودن لنگر در هر شهر
 و قصبه های مشهور خصوص برهانپور مامور فرمودند که چه از سرکار

پادشاهی و چه از طرف یمین الدوله و دیگر امرای نامدار در
 رسانیدن مبلغهای خطیر بسیار بمحتاجان تاکید بکار برزد - چون اکثر
 پرگنات دکن خصوص صوبه خاندیس و بالاگهات از اوت قحط سالی
 ویران مطلق شدند از انجمله پرگننه نندگانو و باهل و سلطان پور و غیره
 محالات متصل دامن کوه یک قلم رو بویرانی آورده بودند سی و چهل
 کرور دام تخفیف داده از اصل جمع دامی کم نمودند و سواي ان دیوانیان
 دکن تا مدت دامهای محالات ویران شده دکن را تخفیف می دادند
 از جمله آن سلطان پور که چهل سال ویرانه محض بود و در صوبداری
 خان جهان بهادر و دیوانی حقیقت خان و گذگارام نام عامل بعد
 تخفیف تام بآبادی آن کوشیده و رعایای اطراف را آورده آباد
 ساخت - حاصل کلام در چنان ایام ملالت انجام اعظم خان بحسن
 تردد جانبازی بهادران که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه داشتن
 تحصیل حاصل است قلعه دهارور را که در باری او شهر کلان مشهور
 آباد بود و لک ها مال به بیع و شرا در می آمد مفتوح ساخت
 و جمع کثیر دران یورش بکار آمدند هفت (103) فیل و هشتاد اسپ
 نظام الملک و جواهر وافر و مال زیاده از حساب از اندرون و بیرون
 قلعه بدست اعظم خان آمد و آنچه بتاراج رفت رفت گویند
 هیچ کس از لشکریان نبود که صاحب زیور و مروارید نشده باشد
 و برای اکثر مردم نکبت قحط سالی بعیش مالداري مبدل گردید و
 بجای ظرف گلی ظرف چینی و غوری باستعمال درآمد و طلا و نقره

بنصف قیمت به بیع و شری رسید - بعده که خبر تاراج شدن و بدست مردم آمدن از جواهر و افر باعظم خان رساندند فرمود که از جنس جواهر و مصالح توپ خانه و چارپای قیمتی و چاهای غله هر جا که باشد بضبط سرکار در آورند باقی را به سپاه و تاراجیان واگذارند و جدّه مادری نظام الملک با جمعی از خویشان آن خاندان و جمع کثیر اسیر گردیدند ازان جمله چند مرد و زن با نام و نشان را نگاهداشته با عریضه فتح نامه بحضور روانه ساخت باقی اسیرانرا ازان نمود بعد عرض اعظم خان با همراهان بعنایات پادشاهی معزز و مفتخر گشته برای تنبیه دیگر مخالفان و امداد لشکر پادشاهی که قلعه قندهارک را محاصره داشتند روانه گردید •

درین ضمن خبر رسید که رندوله خان که از امرای با نام و نشانست باشاره عادل شاه برای رسالت و پیغام مصالحه و درخواست قلعه قندهارک نزدیک رسیده اعظم خان مقام نموده خلف صدق خود ملتفت خان را با یاقوت خان حبشی باستقبال او فرستاده باعزاز نزد خود طلبیده بعد ملاقات و ادای پیام محبت التیام از کلمه و کلام او ظاهر شد که چون رندوله خان با ده هزار سوار همراه فرهاد خان پدر خود برای حراست ملک عادل شاهیه مقرر است و سابق با عادل شاه صلح باین شرط شده بود که بعد اعانت فوج پادشاهی که در استیصال نظام الملک کوشد از جمله قلاع نظام الملک پنج قلعه با بعضی تعلقه طرف کوکن باو عنایت نمایند معینا عادل شاهیه در باطن نمی خواستند که استیصال نظام الملک بالکل شود و در معارفت افواج

بادشاهی کجدار و مریز بعمل می آوردند الحال التماس دارند که از جمله قلاع موعده قلعه دهارور را منجمله آن پنج قلعه که در عهد نامه بشرح بیان در آمده بعادل خان عنایت فرمایند و الا عهد شکنی ماده دل شکستگی خواهد گردید اعظم خان در جواب گفت اولاً وعده عطای قلعه ها که موقوف بر اعانت و مدد شما در تادیب نظام الملک بود اصلاً بظهور نیامد و وقت تسخیر قلعه دهارور نیز بالکل اثر معارفت ظاهر نگردید درینصورت درخواست شما و اظهار طلب ایفای عهد بیجا و بیدموقع است و صلاح کار در تلافی گذشته که عذر خواه تعافل سابق تواند گردید در اینست که چون فوج عدو مال برای تنبیه بقیة السیف مخالفان پایان گهات متوجه شده شما را باید که درین نواح با فوج شایسته کمر جهد بسته چشم بر راه و گوش بر آواز آوارگی لشکر نظام الملک باشد که هرگاه آن هزیمت یافتگان از چنگل شیران فیل شکار چون آهوان دشت ادبار جسته و خسته آواره این سمت گردند سر راه بر ایشان گرفته جوهر ترداد خود ظاهر سازید بعد ظهور خدمات پسندیده از طرف شما برای قلعه مفتوحه بحضور التماس نموده خواهد شد و درجه پذیرائی خواهد یافت - القصه اعظم خان رزدوله خان را طرف ناندیر مرخص ساخته خود بقصد معارفت تسخیر قلعه قندهار روانه گردید نظام الملک که بر اینمعنی اطلاع یافت صلاح کار خود دران دید که با عادل خان مصالحه بشرط دادن قلعه شولاپور که از ابتدا میان هر دو ماده نزاع موروثی همان قلعه بود نماید و عهد و پیمان اتفاق را تازه سازد لهذا رسولان چرب زبان فرستاده نفاق را باتفاق مبدل ساخت و

برای مدافعه لشکر پادشاهی هم عهد و پیمان گردیدند - بعده که بر مقرب خان و بهلول خان نظام شاهیه از صدمات افواج قاهره عرصه تنگ گردید بقصد فرار خطی برندوله خان مشتمل بر اظهار اتحاد سابق و لاحق بچاپلوسی نوشتند - درین ضمن نوشته اعظم خان نیز رسید مبنی برین که مخالفان اراده آوارگی به بالاگهات دارند طریقه هواخواهی درین است که مطابق قرار سرراه بر آنها گرفته امید وار نتایج باشد - رندوله خان که از سبب صلح و صلاح هر دو عمده دکن برقرار خود بحال بود در جواب عذر دفعیه آمیز نوشت و در معاونت نظام الملک کوشیدن گرفت عازم خان حقیقت را بحضور معروض داشت - بعد عرض سردار خان را با سه هزار سوار و سید دلیر خان را با سائر احدیان که همراه خواجه ابو الحسن بودند و خواص خان و رشید خان نزد اعظم خان روانه ساختند و اعظم خان بعد رسیدن کومک بتاخت و تاراج قصبه پریندة تعلقه عادل شاه پرداخت و بازارها را آتش داده عمارت ها را سوخته بتسخیر قلعه متوجه گردید و در اندک فرصت دیوار حصار از ضرب گوله و صدمه نیلان کوه هیکل بتزلزل در آورده کار بر محصوران تنگ آورد و احاطه اول قلعه را مفتوح ساخت درین ضمن محصوران توپ کلانرا پر از آهن پاره و پل سیاه نموده جانب لشکر آتش دادند و چند نفر کار آمدنی و چارپا ازان هلاک شدند و برای باقی مردم لشکر که از گرسنگی فاقه و لاغری چارپایان بجان آمده بودند و في الحقیقت قوه حرکت و تردد در آنها نموده بود و از کهی سوای نام و نشانی پیدانبرد دستاویز پس پا شدن بدست آمد و محصوران

از مشاهده آن تقویت تازه بهم رسانده از اندرون برآمده مردمیکه دران حصار داخل شده بودند پاره را بقتل آوردند و جمعی با جان سلامت برآمدند ملامت فرار را بربر باد دادن جان اختیار نمودند - و بعد از محاصره چند روز دیگر عازم خان نظر بر سختی که لشکر از طرف قحط و نرسیدن رسد و قوت لایموت حیوان ناطق و غیر ناطق میکشید و پوست خشک بر قفس استخوان انسان و جانوران مانده بود تسخیر قلعه را بر وقت دیگر موقوف داشته از پای حصار قلعه برخاست و خود را بدهارور رساند - آصفخان از بالا گهات و سید مظفر خان و عبد الله خان از مهم خان جهان بحضور رسیده دوازدهم شعبان سنه مذکور شرف ملازمت دریافتند - سید مظفر خان را بخطاب خان جهان از اصل و اضافه پنج هزاره پنج هزار سوار مفتخر ساختند و عبد الله خان با اضافه هزاره هزار سوار و عنایات دیگر مع برادری و همراهان سرفرازی یافت و هر یکی در خور پایه کامیاب گردید و احکام عتاب و عنایت امیز در باب تنبیه افواج نظام شاهي و تسخیر قلعه جا بجا صادر شد و فوجها مع توپ خانه روانه گردید *

ذکر سوانح و جشن سال پنجم از

جلوس مطابق سنه هزار و چهل هجری
 هفدهم شعبان المعظم جشن جلوس سال پنجم منعقد گردید حکم شد که وجه خرج آرایش و دیگر لوازم بزم و نشاط بمستحقان جان بلب رسیده و گرسنه چشمان از جان سیر آمده رسانند - رشته بی نوائی عالمی که از قحط و غلا بانواع بلا گرفتار بودند بریده گشت و در قالب پوست و استخوان کهنه برنا و پیر مستمندان

جان تازه بهم رسیدن گرفت - محمد علی رسول ایران با نامه شاه صفی ملازمت نموده خلعت و تاج قزلباشی و جیغۀ مرصع و خنجر الماس و دو خوان طلا و پاندان مرصع معه نه پیالۀ ارگجه که قیمت جمله بیست هزار روپیه باشد عطا فرمودند و ارمغان شاه ایران سه تفوز اسپ معه دیگر تحف آن بلاد بقیمت سه لک روپیه از نظر گذشت - و همان روز پنج لک روپیه با جواهر و افرو فیلان کوه پیکر فرستاد قطب المملک بعرض رسید *

از وقایع صوبۀ اله باد معروض گردید که ابدال نام کافرید فرجام که قلعه و حصار متعدد در جنگل پراز اشجار احداث نموده علم طغیان بر افراشته مردم آزاری و قطاع الطریق می نمود سعی و ترقد قلیچ خان بعد امتداد کشیدن محاصره و بدرجۀ شهادت رسیدن جمعی از بندهای پادشاهی قلعه مفتوح گردیدند و قریب هزار کافر زیر تیغ غازیان اسلام درآمده راه دارالبوار پیمودند - و زیاده از هزار نفر صغیر و کبیر زن و مرد را آن شقی جوهر نموده خود قابو یافته آواره دشت ناکامی گردید - و مال و اسباب زیاد بتاراج لشکر اسلام در آمد و جا های قلب توابع آن را آتش زدند و آن کفر آبک را باسلام آبک موسوم گردانند و بتخانها را مسجد ساختند *

دیگر از فتوحات آن سال تسخیر قلعه ستونده است که از سعی سپه دار خان بعد ترقد نمایان مفتوح گردید و مقدم مفسد پیشۀ آنجا خود را سید میگرفت امان خواسته بتجویز سپه دار خان بمنصب سه هزار سوار سواراژی یافت - نصیر خان

که سال گذشته بقصد تسخیر قلعه و قصبه قندهار شرط سعی بجای آورد
 بسبب بعضی موانع دست برداشته موقوف بر سال آینده داشته
 بود درینولا باتفاق شهباز خان و غیره بطریق ایلغار جلو ریز بر قصبه
 مذکور رسیده باوجود خبردار شدن و تردد نمایان نمودن مخالفان که
 سرافراز خان و سمندر خان و سیدی سرور حارثان قلعه و قصبه از
 سر دادن توپ و تفنگ و دیگر آلات آتشباری از اطراف قلعه کوتاهی
 ننمودند - بهادران کشور گیر و دلاوران قلعه کشا بانواع تدبیر و سعی
 تهوریها بکار برده اول قصبه را بتصرف والا در آوردند و قریب شش
 هزار مرد و زن صغیر و کبیر دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر
 با مال وافر و دیگر اشیا که از سرکار خامه نظام الملک در آنجا بود
 سوای امتعه واقمشه تجار و رعایا بتصرف مردم پادشاهی در آمد و
 مال و مبلغهای خطیر بتاراج رفت - و سرافراز خان حارث آنجا
 بهزاران هراس جان بسلامت بدر برده خود را بنظام الملک رساند
 و نصیر خان اسیران را ازاد ساخته همت بتسخیر قلعه گماشت - بعد
 ترددات نمایان و محاصره چندگاه که نقب ها بهایی حصار رسیده در
 فکر پرمودن باروت بودند که لشکر کومکی دکهنی ها بسرداری
 رند و له خان و بهلول خان رسید معینا که از جمله نقب ها یک
 نقب زیر برجی که ملجاء برقنداران محصوران بود آتش داده
 پانصد نفر پرانده بودند مردم قلعه به پشت گرمی کومیان که از
 چار طرف بر مورچال ریخته صدای داز و گیر بلند ساختند آشوب
 قیامت برپا شد از زیر و بالا متصل هم گول توپ و زنبورک و حقه
 آتش بار و بان شررافشان و سنگهای فیل ریا نازل شدن گرفت و

• بیت •

تزلزل عظیم در لشکر افتاد

ز تیر دلیران پیکار تیز • زمین لاله خیز آسمان لاله ریز
 نصیر خان دل از دست نداده و دست از کارزار برنداشته باوجود
 هجوم چنان خصم و باریدن تگرگ گولۀ آتش که از بالا و
 پائین میرسید حملهای صف ربا و نبرد های مرد ازما نموده
 مخالفان را از پیش رو بر داشته و مصلحت کار دران دید
 که دران گرمی هنگامه کارزار که غرش رعد توپ و بارش گولۀ
 آتشین هوش تهمتزان روزگار میبرد از جمله نقب های باروت
 فرش شده که سه نقب مصالح آتش زدن آن موجود شده بود
 آتش دهخدا - درین ضمن اعظم خان که از شنیدن خبر رسیدن فوج
 زندولۀ خان یلغار نموده بود رسید و بحضور اعظم خان نقب هارا
 آتش زدند و جمعی زیر دیوار آمدند و برلخی همراه برج
 با مصالح آن پریدند - باوجود تزلزل پراندن یک برج و دیوار و تردد
 یورش بهادران لشکر نصیر خان باتفاق فوج تازه رسیده اعظم خان
 محصوران بمرتبۀ سدره گزیدند و بممانعت دفع حمله یورش
 پیش آمده چنان شرط قلعداری بجا آوردند که جای تحسین
 و آفرین خویش و بیگانه داشت و آن روز قلعه مفتوح نگردید و
 در تردد طرفین ظلمت شب حایل یورش گردیده و تمام شب مردم
 قلعه در برداشتن دیوار از مصالح چونه و سنگ که موجود داشتند
 و مردم پادشاهی در پر نمودن نقب های دیگر از باروت بروز آوردند
 صبح که تیغ دودمۀ آفتاب جهان تاب برای تسخیر ربع مسکون
 نور افشان گردیده سراز برج مشرق بر آورد و مردم قلعه باهم

مصلحت نمودند آخر فردا روز هم این قلعه ها به تسخیر قلعه کشا خواهند در آمد و همه کشته تیغ قهر و سیاست خواهیم گردید صلاح کار درین است که امان طلبیده کلید قلعه را حواله نمایم و خود را از بلای اسیری و طعمه تیر و سنان محفوظ داریم - پس هفت نفر فهمیده کار برای پیغام امان و سپردن قلعه نزد سرداران فرستاده کلید قلعه را سپردند - ده زنجیرفیل و صد و شانزده توپ که از جمله چهار توپ فامی باسم غیری کلان و غیری خورد (104) و بجلی و ملک ضبط بودند با اسباب دیگر بضبط اولیای دولت قاهره در آمد *

دیگر از مدد طالع صاحب قران ثانی - آنکه چون بعد فوت ملک عذیر نظام الملک فتح خان پسر کلان عذیر را که سپهسالار صاحب مدار نظام الملک گفته می شد از سوئی ظن که خراب کن دیر کهن و خاصه کامروایان الکة دکهن است غافل گرفته محبوس ساخت و بجای او تقرب خان که از غلامان عمده او بود سپه سالار و خواص خان حبشی را وزیر خود نمود بعده که از تقرب خان موافق چشم داشت بظهور نیامد و دکهنی های دیگر که موافق رویه بزرگان برهمکار که همیشه بانای استیصال سلاطین خود گردیده اند حسد بکار بردند باز فتح خان را از قید برآورده صاحب مدار سلطنت ساخت - ازین معنی تقرب خان رنجیده خاطر گشته رجوع باعظم خان آورده بمنصب شش هزاری شش هزار موار و عطای لک راپیه و دیگر انعامات سرافرازی یافت - صد و چهل نفر دیگر که همراه او از مردم با نام و نشان آمده بودند

(104) ن - عبوری کلان و عبوری خورد *

همه در خور پایه منصیب و خلعت یافتند - بعده که اعظم خان بقصد
 بسر بردن ایام برسات طرف بدر و دریافت اراده عادلخان روانه گردید
 باوجود پیغام مصالحه بمیان آمدن از طرف رندوله خان و دیگر امرای
 بیجا پور همینکه سه چهار منزل قطع نموده شد روزی بر سر کهی که
 بر سر دیهی رفته بودند میان راجپوتان و مقدمان دیه جنگ در گرفت
 و هر ساعت شعله آتش فساد بلند شدن گرفت و کومک از هر دو
 طرف میرسید و نایر جدال و قتال افروخته تر میگردد جمع کثیر
 از طرفین کشته و زخمی گردیدند درین ضمن قریب هفت هزار سوار غنیم
 بسر داری رندوله خان و غیره سه چهار امیر ناسی ناگهانی رسیدند
 و مردم بقیه السیف کهی را در میان گرفته بزد و خورد پرداختند و
 بمرتبه غلبه دکهنی ها ظاهر شد که شهیدان خان با پسر خود از اسپان
 پیاده شده داد مردانگی داده نقد جان را با شصت نفر دیگر در راه
 ولینعمت نثار نمودند و رشید خان و بهادر خان و یوسف خان
 با جمعی از راجپوتان بعد جنگهای رستمانه زخم کاری برداشته علم
 جان افشانی در معرکه کارزار بر افراشته بیهوش گشته افتادند - و جمع
 کثیر دیگر از منصبداران و احدیان و بوق اندازان کشته و زخمی
 گردیدند حاصل کلام احدی ازان و رطه سالم نجات نیافت و اکثر مردم
 زخمی ناسی را که دکهنی ها می شناختند برداشته دست بدست
 بطریق تحفه و هدیه نزد سرداران خود بردند - اعظم خان از شنیدن
 این هنگامه جلو ریز خود را رساند و فوج دکهنی ها راه خود گرفتند
 اعظم خان را که نظر بر کشتگان و زخمیان افتاد افسوس کزان برای
 تیمارداری و محافظت زخمیان باقی مانده امر نموده مراجعت کرد -

اگرچه در تدارك اين چشم زخم تاخت و تاراج بسيار واسير گرفتن
بيشمار در ملك و تعلقه بيجا پور نموده شد اما فايده بحال كشتگان
و زخميان نداد بلكه روز بروز زياده ماده فساد و فوج كشي و آدم
كشي بيجا پور و نظام السلكي علاوه فریاد و شدايد قحط سالي دكهن
ميگرديد *

ذكر واقعه ممتاز محل بيگم

هفدهم ذي قعدة سال حال ملكه قدسي صفات ممتاز محل
كه روح جان پرور و همدم و محرم بستر حضرت اعلى بود بدر كه زه
كه بعد امتداد ده پهر صبيده متولد شد ازين منزل فاني بروضة
جاوداني بهزاران حسرت شتافت - ازين واقعه جان كاه كوه كوه
غم در دل پادشاه راه يافت و در تعزيت آن محرم و همدم ديرينه
مدتها با سينه پراخگر و ديدگ پراختر بسربرد ترك ملبوسات رنگين
و عطريات و جواهر پوشيدن نمودند و در جشن وزن و جلوبس نغمه
و سرود شنيدن را صداي نوحه و ماتم تصور مي نمودند و هرگاه
ياك مي آمد اشك ريزان گشته آه پردرد كشيده بدئين زمزمه زبان
را آشنا مي ساختند *

زندگي بهر ديدن يار است * يار چون نيست زندگي عار است
و هرگاه كه بر سر مزار آن ملكه ملكي صفات ميرفتند دريا دريا لولوي
آبدار از چشم گهر بار بر سر قبر آن مرحومه مغفوره مي افشاندند و
اكثرا مي فرمودند كه ديگر لذت سلطاني بلكه مزه زندگاني نمانده و
بي نظاره ديدار آن دلدار غمگسار همه نشاط بكدورت و غم مبدل گشته -
و هرگاه در حرم سرا تشريف مي بردند اشك ريزان قدم گذاشته پايدگ

پرنم همانوقت مراجعت مینمودند و میفرمودند که دیدن روی
 احدی خوش نمی آید - زهی سعادتمند زنی و خوشحال مردی
 که در ایام حیات باهم چنان نزد محبت بازند که ایام فراق وجدائی
 بر آنها چنین کار نماید - فی الواقع هیچ نعمت دنیا به از همدم و
 رفیق صاحب غم خصوص چنان غمگساری که در آخرت نیز مسرت
 افزای همدیگر خواهند بود نیست - در خانه داری بیست و یکسال
 چهره فرزند تولد شد از انجمله هفت گل گلشن سلطنت باقی
 ماندند چهار پسر و سه دختر یک کرور روبیه در خزانه مغفوره بر آمد
 آنرا با اجناس دیگر دو حصه کرده نصف به پادشاه بیگم و نصف
 به چهار پادشاه زاده تقسیم نمودند *

اعظم خان و تقرب خان از بالا گهات آمده شرف اندوز ملازمت
 گردیدند - درینولا بعرض رسید که فتح خان پسر خدیو بعد از خلاص
 شدن و سپه سالار نظام الملک گشتن در تلافی محبوس گردیدن
 خود موافق دستور ملک حرامان دکن نظام الملک را غافل ساخته
 از روی دغا و تدبیر گرفته محبوس خود ساخت و حقیقت این
 حسن خدمت بخدمت حضرت اعلیٰ معروض داشت و خود
 را یکی از بندهای مطیع عقیدت کیش و غلامان خیراندیش
 آن درگاه وانمود - درین اوان معروض گردید که خواجه ابوالحسن
 با لشکر پادشاهی برای انقضای ایام برشکال در دامن کوهی
 نزدیک ناله که آب بسیار کم داشت چنانچه بخرچ لشکرونا
 نمی نمود فروز آمده بود - نهم شهریور ماه الهی از بارش سه روزه
 که پدیم واقع شد بمرتبه آب ناله طغیان نمود که لشکر را فرصت

تبدیل مکان داد - و از بالای کوه سیلاب های کوه ربا فرو آمد - تمام دامن کوهسار فرو گرفت و لشکر را هیچ طرف راه گریز نماند - ناچار دست از همه اسباب برداشته هر چه توانستند برداشت مع عیال و ناموس که بر فیلان و اسپان سوار بودند خودها شنا کنان با هزاران هراس و خواری ازان آب خون خار جان بسلامت بر آوردند و دیگر مردم لشکر که بار بردار و سواری نداشت و در آب دست و پا زدن نمی توانستند معه زن و فرزند و آنچه داشتند زان راحله کعبه با خود گرفته از راه نزدیک بدریای شور پیوستند - از خزانه خواجه ابوالحسن زیاده از یک خریطه اشرفی و پنج خریطه روپیه فرصت برداشتن نشد تا به بیچارگان بی سر و سامان که سوای یا بوی خشک شده قحط دیده نداشتند چه رسد *

همدرین روزها از واقعه اودیسه بعرض رسید که در همسایگی پرورش خان بارهه باروت فروشی خانه داشت در انبار باروت او آتش از غیب افتاد و خان مذکور با جمعی که در دیوان خانه باو هم بزم بودند از صدمه باروت معه آن خانه پریدند *

ربیع الاولی جشن وزن قمری سال چهل و دویم بدستور هر سال انعقاد یافت - نصیرخان را بعطای مراتب ماهی که در دهمین ازان عمده تر مراتب نمی باشد سرفرازی بخشیدند - و از سلاطین دهایی اول کسی را که ماهی عنایت نمودند همین بود - چون فتح خان پسر عنبر حبشی نظام الملک را که در محبوس خانه داشت خفه نموده روانه دار البقا نمود و جمعی از امرای دیگر مثل خواص خان و عبدالله خان معلم که نظام الملک

اورا دخیل مصلحت ساخته و سید خلیفه قلعه دار و سادات خان و سیدی بلال مخاطب بشمشیر خان و اعتماد راو و دیانت راو و غیره دوازده نفر را همراه آن مظلوم هم سفر ساخت و جمعی را محبوس نمود و حقیقت را به تمهید آنکه ارتکاب اختیار این عذاب برای رضا جوئی آن جناب بامید نتیجه آن نموده ام بحضور معروض داشت و درج نمود که پسر ده ساله او را برای مصلحت قایم مقام پدرتا رسیدن حکم ساخته ام بعد عرض اگرچه در باطن از نمک حرامی آن ظالم بد مال بسیار بخاطر نگرانی نموده اما بتقاضای امور ملکی که از نظام الملک نیز ذخیره بیدماغی داشتند در جواب نوشتند که ما هم باقی ملک نزدیک بتسخیر رسیده را نظر بریتیمی و مظلومی پسر او بحال داشتم اما جواهر بیش قیمت و فیلان نامی نظام الملک را با پسر خود روانه حضور سازد و خلعت معه که پوره مرصع که اسلحه مخصوص کهنی هاست و یازده اسپ برای او روانه نمودند و مکرر احکام معه سزاوان شدید روشناس برای آوردن جواهر و فیلان نظام الملک تعیین فرمودند *

ذکر تعیین افواج برای خرابی ملک بیجا پورو فتوح قلعات چون عادل شاه از راه ناعاقبت اندیشی با نظام الملک بر قلعه شوالپور مصالحه نموده خلاف مرضی پادشاه عهد و پیمان را یکسو گذاشته بود آصف خان را با امرا و راجهای نامدار که به تحریر تفصیل آن پرداختن تحصیل حاصل است برای تنذیه او مرخص ساختند - خبر ارتحال اسد خان در لاهور و جهانگیر

قلي خان ولد اعظم خان در جونه گده بعرض رسيد *

جشن وزن شمسي سال چهل و يكم بدستور مقرري منعقد
گرديد - آصف خان كه نزديك قلعه بهالكي رسيد قلعه دار آن جا
يك روز دست و پا زده راه فرار اختيار نمود و تمام اسباب و ذخيره
قلعه سواي آنچه بباد حادثه تاراج رفت مبلغ خطير واصل
سرکار گرديد چون بتقاضای مصلحت ملكي چنان قرار و حكم شده
بود كه هرچه قلعه عادل شاهيه بتسخير در آيد حواله متوسلان
فتح خان كه در آن ضلع اذد نمايند آن قلعه را حواله منسوبان
او كه در قلعه اوده گير بودند نمودند و از انجا كوچ نموده نزديك
قلعه گلبرگه رسيدند - بعد سير اطراف آن مصلحت در محاصره
او ندانسته متوجه بيجاپور شدند - مابين راه رزاق الله نام از اعيان
عادل شاه با نوشته و پيغام صلح باظهار ندامت و اعتراف تقصيرات
گذشته و التماس عفو جرايم مع قبول پيشکش لائق رسیده ملاقات
يمين الدوله نمود از انكه رزق الله نام مردم كم زبان بوده بمجرد
رجوع مصالح در تن دادن التماس او مصلحت نبود رسول مذکور
مايوس مراجعت بيجا پور نمود *

شمه از وقائع حضور آنكه - پادشاه زاده محمد شجاع كه
براي رساندن تابوت والده ماجده بدار السلطنة رفته بود رسانده
آمده ملازمت نمود - چون فتح خان حبشي در ارسال جواهر
و فيلان تكاهل و زريده بود وزير خان را برای تزييه و گوشمال آن
بدمال مرخص فرمودند - و تقرب خان دكهنی را كه با فتح خان
از قدیم الايام عداوت داشت با ده هزار سوار و چند امير ديگر همراه

دادند - چون آصف خان بپای قلعه بیجاپور رسید و بتروند قلعه گیري پرداخت افواج عادل شاهي از اطراف بطریق قزاقان گریز پا نمودار شده خود را بر فوج پادشاهي می زدند - هرگاه بهادران قلعه کشا بر آنها حمله می آوردند رو بفرار می نهادند *

درین ضمن مصطفی خان ولد ملا محمد لاری که از امرای معتبر محیل بیجاپور بود خفیه پیغام اظهار اخلاص و فدویت خود نسبت به بندهای پادشاهی و تسلی آنکه درین زودی قابوی یافته یکی از دروازه ها و نمونه لشکر اندرون خواهم گرفت بمیان آورد بعد از چند روز محمد رضا نام فرزند خون را شب جریده فرستاد که نزد یمین الدوله آمده قسم های مغلظه خورده عهد موافقت روا نمودن دروازه بر قابوی وقت نموده رخت و هر روز و هفته بعدرهای مختلف می گذاردند و بوی صدق ان مقال و راستی آن پیام بمشام منتظران موعود نمی رسید - و سوای آن مصحوب شیخ دبیر نام که از دبیران رازدار عادل شاه بود پیغام صلح بمیان آمد و مدت در دفعیه گذشت آخر معلوم شد که همه تدبیر و تزویر عادل شاه است و آصف خان در تنگ آوردن محصوران و دواندن نقب ها و مورچال بیشتر از سابق کوشیده - بعده مصطفی خان علانیه نزد یمین الدوله آمده پیغام اظهار زدامت و قبول پیشکش بقدر استطاعت نظر بر خرابی و ویرانی ملک که از دست اندازی و پایمالی و غارت لشکر ظفر پیکر باقی در ملک و مال رعایا نمانده نمود - آصف خان باتفاق بی نفاق همه امرا کنکایش بمیان آورد بقبول چهل یک روپیه که

فی الحال نظر بر حال و احوال ملک و رعایا در سرکار عاید ساخته
 تعهد اطاعت آینده نوشته بدهند مقرر گشت - و تعهد و عهد نامه
 از هر دو طرف مسوده نموده بهادر خان و یوسف خان و غیره را
 در جنگ که هی چنانچه بتحریر آمده زخمی از میدان برداشته
 برده بودند طلبیده سپردند - و شیخ عبد الرحیم نام را که از معتمدان
 یمین الدوله بود با خود برد که تعهد معه مبلغی از جمله چهل
 لک روپیه همراه او ارسال دارند - و موسی الیه را دو روزه در قلعه
 مهمان نگاهداشته روز سیوم بعذر و دفع الوقت که متعاقب همراه
 مردم خود تعهد و مبلغ ارسال می داریم خالی برگردانند - روز
 دیگر دو نفر چرب زبان حراف معتبر نزد یمین الدوله آمده پیغام
 بعضی استدعا رسانند - آصف خان آنرا نیز قبول نموده وقت
 برخاستن پارچه کاغذی زیر مسند گذاشته رفتند مضمون آنکه یاران
 که برای مذکور صلح آمده بودند عمده مطلب آن بود که احوال
 سپاه و اسبان و عسرت لشکر که از سبب باقی ایام قحط و نرسیدن
 غله عسرت تمام عائد حال سپاه گشته بود بجز پوست و استخوان
 در تن و بدن حیوان ناطق و غیر ناطق پیدا نبود در یابند -
 بعد که بر حقیقت لشکر آگاهی یافته پیش هیچ اسپ پرگاه
 ندیدند و بوی ماکولات و دود هیچ مطبخ بمشام و نظر آنها در نیامد
 رفته از قرار برگشته ورق سبق را واژگون خواندند و صلاح دادند که
 آخر سپاه تنگ آمده برخاسته خواهند رفت - لهذا بعذر و غدر دفعیه
 می نمایند - ما را چون بندگی باطنی باین درگاه است از اصل
 کار خبردار ساختیم - حاصل کلام آخر چنان شد که از گفتگوی غدر امینز

نائره قتال و جدال و تروند یورش روز بروز زیاده می گردید و ایام محاصره بامتداد کشید * و در مدت ایام تروند چهار جنگ نمایان که دکهنیها از اندرون و بیرون قلعه هجوم آورده گاه غافل و گاه خبردار ساخته بر سر لشکر ریخته داد شجاعت می دادند رو داد - چون رسد غله نمی رسید و اثر گرانی باقی بود و هر جا که در آن نواح غله و خرمن گاه سرکار عادل شاه و فروختنی بود هر چه توانستند بقلعه برده بودند - باقی را پاک سوخته اثری از آذوقه جان دار نگذاشته بودند و گاه گاه مشمت گاه که برای اسپان میسر می آمد اسپان از ملاحظه آنکه اگر تمام شود باز میسر نخواهد آمد بنگاه آن قانع می شدند همه اسپان از لاغری قادر بر حرکت یک قدم اگر همه براه عدم باشد نبودند - لهذا دستور اعظم صلاح دران دید که دران سال خود را طرف ضلع آباد بیجا پور رسانده هم چارپا و آدمیان را از عذاب برآرد و هم بخرابی و غارت ملک پرداخته در تلاقی حیلۀ بازی دکهنیها پردازد - لهذا از انجا کوچ نموده راه کنار دریا اختیار نمود - و طرف رای باغ که الحال بموتضی آباد موسوم گشته و بسیار سبز و خرم آباد بود خراب و تاراج کدان مرحله پیمای گشتند - هر جا زمین کشته و زراعت بنظر می آمد در چشم برهم زدن بصورت نا کشته می ساختند و بسم اسپان از سر نو بقلبه رانی آن می پرداختند و خانهها و قصبه و بازار آباد را بمرتبه ویران می نمودند که قابل کشت و کار می گردید - و در اسیر نمودن زن و مرد صغیر و کبیر رعایا و روانه ساختن آنها بدشت عدم و ناکامی تقصیر نمی نمودند - بهر حال بدین حال محال آباد تعلقه بیجاپور را

بصورت دیگر معمورهایی غیر مسمی میگردانند تا آنکه موسم بوسات
رسید و اثر آبایی دران ملک نماند و گاه و دانه درانجا یافت
نمی شد متوجه ملک بادشاهی گردیدند - و از شولا پور گذشته
چهارونی نمودند *

از رویداد حضور آنکه بعد تعیین وزیرخان چنانچه گذشت
ابوالفتح نام فرستاده فتح خان مع عرضه داشت مشتمل بر روانه
شدن عبد الرسول پسر آن نابکار ستمگار با جواهر و فیلان و التماس
موقوف نمودن تعیین فوج رسید و حکم توقف وزیرخان صادر گردید -
و بعد رسیدن عبد الرسول مع سی زنجیر فیل و نه اسب و جواهر
بقیمت هشت لک روپیه خلعت و کهور مرصع و یک زنجیر فیل
مرحمت نمودند و مورد دیگر غایات گردید *

ذکر سوانح و جشن سال ششم از جلوس مطابق

سده هزار و چهل و یک هجری مشتمل

بر نمودن مراجعت از برهانپور بدار الخلافه

جشن آغاز جلوس سال ششم اواخر ماه شعبان سده هزار و چهل
و یک باهتمام کار پردازان بآئین هر سال باقسام آرایش زینت گرفت
وسلاطین و امرا ادا ب تسلیمات بگذرانند نذر و پیشکش بجا آوردند
و هر یکی در خور پایه و قسمت کامیاب و کام روا گردید و جمعی
از شعرا و صلحا بفیض رسیدند مجموع پنج لک روپیه پیشکش و
نذر از نظر گذشت - بیست چهارم رمضان سده هزار و چهل و یک
(۱۰۴۱) از برهانپور متوجه دار الخلافه اکبر آباد شدند
عبد الرسول پسر فتح خان را مرخص فرموده صوبه دکن به یمین

الدوله مقرر نمودند - چون بسبب اختيار نمودن جدائي از ركاب قبول نمود مهابت خان را طالب حضور و بصوبه دارى دكهن مامور فرمودند - و بنام آصف خان حكم رفت كه خان زمان را در دكهن بر سر كار گذاشته خود را قبل از رسيدن مهابت خان بحضور رساند - نصير خان را صوبه مالوا مقرر نمودند و به پنجاب كوچ و هشت مقام كنار اكبر باد رسيدند - يمين الدوله از دكهن آنجا رسيده با پسران و همراهان ملازمت نمود - براي ساعت هشت مقام نموده غره ذي الحجه داخل دارالخلافه شدند - عبد الله خان ولد خان جهان را كه بسبب كبر سن التماس صوبداري بهار نموده بود مقرر فرمودند - مهابت خان از دهلى رسیده بعد ملازمت روانه دكهن گرديد - در مجلس فاتحه اقصاي سال مهدي عليا لك روييه بمستحقان ذكور و اناث بطريق بالمناصفه رساندند و هر سال همين مبلغ را براي ارباب استحقاق بنام آن مغفور مرحومه مقرر فرمودند *

درينولا مرزده فتح هوگلى بندر شرقي كه از تصرف فرنگيان بضبط بندهاي پادشاهي در آمد بعرض رسيد - تفصيل اين اجمال بطريق اختصار آنكه فرنگيان در هوگلى كه از راج محل بنگاله بيست كروه واقع است بسبيل تجارت مسكني داشتند - در ايام سابق پارچه زمين براي نگاهداشتن اقمشه و بودن خود التماس نمود - در انجا حصار پخته با برج و باره ساخته آلات توپخانه فراهم آورده معبد خانه كه كليسا گويند بنا نهاده بمروا ايام قدم از جاده اطاعت بديرون گذاشته بمضرت حال مسلمانان آن ديوار و ايندي مسافران پرداختند - و روز بروز در استحكام آن مكان ميكوشيدند - از جمله

افعال شذیج آن قوم اینست که در همه بذار کنار ساحل که دارند از مسلمانان و هندو رعیتی که آباد می سازند دیگر ضرر مالی و جانی بآنها نمیرسانند مگر آنکه همین که یکی از باشندگهای آنجا باجل طبیعی در گذشت و ازو فرزند نابالغ ماند آنرا با مال او در سرکار خود بضبط در آورده و ارثان خورد سال را خواه سید خواه برهمن باشد نصرانی و مملوک خود می نمایند چنانچه تا حال در بنادر کوکن دکن و کنار دریا که قلعه و حکومت دارند معمول آن گروه شقاوت پزوه است - و با وجود علم این ظلم از طمع بهمرسانیدن قوت مسلمانان و هندو همه قوم در تعلقه آنها رفته آباد می شوند - دیگر فقیر را در ملک خود راه نمیدهند اگر نادانسته فقیری در آنجا وارد گردید اگر هندو باشد آن قدر بایذایی او میکوشند که زنده خلاصی او متعذر است و فقیر مسلمان را بعد حبس و تصدیع دادن چند روز خلاص می سازند - و مسافری که ازان راه عبور نماید و تنباکو در وقت تفحص اشیای او برای محصول برآید در تنبیه او و خفت تقصیر نمینمایند - چرا که تنباکو را اجاره داران مقرری میفروشند و مسافر همان قدر که بخورد همراه بردارد و معبد خانه آنها برخلاف بتخانه هندو بحسب ظاهر در کمال صفائی که شمعهای کافوری برروز آنجا می سوزند بنظر آمده - صورت حضرت عیسی و مریم را علی نبینا و علیهما السلام باعتقاد فاسد خود بچندین صورت از چوب و رنگ و روغن بزینت تمام ساخته اند - اما در کلیسای انگریز که آنها نیز نصرانی اند صورت بطریق اصنام نمی باشد - مکرر اوراق مکرر دران مکان و بنادر وارد گشته با علمای آنها صحبت داشته مذاکرها نموده - حاصل کلام در

بی اعتدالی آن جماعه بعرض رسید قاسم خان را صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند - وقت رخصت خفیه برای استیصال آن قوم و تسخیر آن قلعه مامور فرموده بودند قاسم خان بعد رسیدن آنجا بمرور ایام و تدبیرات صائب بمحاصره و تسخیر آن پرداخته بعد سعی بسیار که بتکمیل تفصیل آن قلم را رنجه داشتن بطول کلام منجر میگردد بدست یاری نواره و لشکر کشی از راه خشکی و دریا به پیکار آن مدبران پرداخته در محاصره سه ماه بنای هستی غرور آن جماعه را با قلعه از پا در آورده و قریب پنجاه هزار نفر از رعایای آنجا پناه بقاسم خان آورده از آفت هر دو طرف مامون گردیدند - و ده هزار نفر از فرنگیها و رعایا بمعرض تلف در آمدند - هزار و چهار صد فرنگی اصیل و جمعی که بجمبر نصرانی گردیده بودند به اسیری در آمدند - و قریب ده هزار کس از رعایای بیگناه و محبوسان آن جماعه آزاد گردیدند - و زیاده از هزار مسلمانان از لشکر پادشاهی دران محاصره و کارزار بدرجه شهادت رسیدند *

لشکر بخان از صوبه کابل آمده ملازمت نمود - چهار هزار اشرفی و لک روپیه مع چند اسب پیشکش گذراند - و صوبه داری دهلی مقرر گردید *

دیگر از فتوحات غیبی عهد آن شهنشاه کشور کشا تسخیر قلعه کالنه است که با هفت پرگنه نظام الملکی که شش لک روپیه محصول آنوقت داشت و الحال بسرکار کالنه صوبه خاندیس در دفاتر نوشته می شود بلا تردد تیر و سنان بتصرف در آمد - مچاهی از تفصیل آن می نگار که بعد ظهور ظلم و تعدی فتح خان

که همه امرا و منصوبان دور و نزدیک نظام الملکی ازو نفرت
 اختیار نمودند و به تزلزل درآمدند محمود خان حارس قلعه
 کالنه چند روز سر از اطاعت فتح خان پیچیده آخر کار از ملاحظه
 جان خواست که بوسیله ساهو بهوسله پدر سوای مقهور که تمام ضلع
 کوکن در جاگیر و تصرف او بود با فتح خان رابطه تام داشته باطاعت
 آن ظالم درآید خان زمان پسر سهاپت خان که به نیابت پدر در دکن
 بود ازین معنی اطلاع یافته بمیر قاسم قلعه دار فتح آباد سرکار آسیر که
 قرب جوار کالنه واقع است خطی نوشت که محمود خان را رهنمونی
 سپردن قلعه بمتوسلان درگاه پادشاهی نماید - میر قاسم آنچه بایست
 درین ماده بمحمود خان نوشت - و بعده که بحسب طلب محمود
 خان بقلعه کالنه رفت بوجوه تسلی او نموده و وعده و امید ها
 بمیان آورده فرمان پادشاهی بدشان آنکه کف دست بر فرمان وقت
 سپردن فرمان زند طلبیده قلعه را بتصرف والا مع محاللات آن در
 آورد - محمود خان را منصب چهارهزاری دو هزار سوار و پنجاه هزار
 روپیه نقد مع منصب دو پسر او عطا فرمودند - چون خبر واقعه
 قاسم خان که بعد از سه روز از مفتوح ساختن قلعه فرنگ ازین
 جهان رخت بملک ممات کشید بعرض رسید بجای او اعظم خان
 مقرر گردید *

درین اوان حاجی محمد جان قدسی از ایران آمده قصیده
 غرا گفته ملازمت نمود بانعام و منصب و خطاب ملک الشعرا
 سرافرازی یافت *

درین سال کریمه سلطان صبیح سلطان پرویز بعقد دارا شکوه

در آمد هفت لک روپيه چهار آورد و از آرایش بزم نشاط و چراغان
و آتش بازی و جوش و خروش اهل نغمه و رامشگران حور تمثال چه
شرح دهد - اعداء خان ترکمان از عادل شاه رنجیده خاطر گشته
بحضور رسیده بعطای منصب و خطاب قزلباش خان و بیست
هزار روپيه نقد سرافرازی یافت - محمد معصوم کابلی بمنصب
هزار و پانصدی و خطاب اسد خان مفتخر گردید *

از واقعه صوبه بهار بعرض رسید که هفتاد و شش بتخانه نوادانات

مسمار و مصالح بناء مساجد شد *

چون در ایام تشویش انتقال سلطنت جنت مکنی نذر
محمد خان چنانچه بذکر در آمده با از بکن بیدار بتاخت و تاراج
کابل و اطراف آمده در استیصال و خرابی ملک و مال و رعایا
تقصیر نموده بود حضرت اعلی باوجود قادر بودن بر تلافی و انتقام
سوائی لطف و مدارا و تدارک بر عکس بعمل نیاروند - بعده که
نذر محمد خان وقاص حاجی را مع نامه عذر آمیز بامید عفو
ارسال داشته بود وقت رخصت او تربیت خان را با نامه سراپا
لطف و یاد بود لک روپيه و تحف هندوستان همراه دادند - کدخدائی
پادشاه زاده محمد شجاع با صبیحه رستم میوزا صفوی بمیان آمد و
لکهها باریاب طرب و مستحقان بی بضاعت رسید - و از خرچ
مبلغها که بصرف چراغان و آرایش باندی تمام شهر و آتش بازی
در آمد چه شرح دهد که تحصیل حاصل است *

درین سال محمد علی بیگ که از نزد غفران پناه شاه عباس
با سوغات قدیم سه لک روپيه آمده بود رخصت فرموده جمله یلک

لك و پنجاه هزار روپيه نقد و ديگر عنايات مرصع آلات و غيره با و رساندند و همراه او صفدرخان را بطريق سفارت مع چهار لك روپيه سوغات و نامه محبت عنوان متضمن بر تعزيت و تهنيت و بر سرگذشت خان جهان لودي و دريا خان و فتح هشت قلعه دكهن و تسخير بندر هوگلي از تصرف نصرانديان و پند و نصائح در باب منع سياست زياد بائيني كه پدران بفرزندان نويسند كفايه و صراحت درج نموده نزد شاه صفي فرمان رواي ايران روانه ساختند زباني نيز كلمات بعضي پند و اندرز در ماده خدا ترسي از طرف خون ريزي ناحق كه دستور و روپيه شاه ايران شده بود خصوص از سفاكي شاه صفي كه زياده از جد و آبائي او اشتها يافته بود پيغام نموده مرخص ساختند. چون ايام عرس مهدي عليا بميان آمد حكم شد كه مبلغ شش لك روپيه براي اخراجات مكبر نقره و قناديل طلا و ميذا و ديگر لازمات مع لك روپيه مقرري مستحقان از خزانه بدهند. درين ايام اثروبا و طاعون در شهر ظاهر گرديد و روز بروز زياده مي شد بعه از قلعه مع خدمه محل برآمده كنار دريا نزول فرمودند بعد از چندگاه رو بتخفيف آورد كه باز مع حشم و خدمه محل داخل قلعه ارك دارالخلافت شدند *

جنگ نمون پادشاه زاده محمد اورنگ

زيب با فيل كه بحسب اتفاق روداد

درين سال بدستور هر سال جنگ فيلان كوه تمثال زير چهاركه حكم فرمودند و بخاطر عالي چنان گذشت كه همه پادشاه زاده هاي گرامي قدر سوار اسپ شده سير جنگ فيلان نمايند - و پادشاه

زادهٔ فیل افکن و شیرشکار محمد اورنگ زیب اسپ خود را
نزدیکتر بغیلان آورده از مستی بادهٔ جوانی و شجاعت از هر دو فیل
مست که باهم آمیخته بودند اصلاً توهم و اندیشه بخاطر راه نداده هر
ساعت اسپ را پیشتر میدرد تا آنکه یکی از آن هر دو فیل کوه را
برپادشاه زاده حمله آور گردید چون نزدیک رسید آن کوه وقار
با حوصله از جای خود نجنبید و به مقابل آن بالای سیاه استاد

* بیت *

بمردی ز جا یلگ سرمو نشد * ز پیش چنان پیل یلگ سوزند
ز تمکین سرشته زبس پیکرش * نه جنبید جز نبض از پیکرش
با وجود آنکه هنوز مرحلهٔ عمر او بعد تکلیف شرعی نرسیده بود
بتأیید فضل حافظ حقیقی بازوی جلالت موروثی را کار فرموده
بضرب برچهی فیل شکار به پیکار آن کوه تمثال پرداخته پیداشانی آن
دیو نژاد فلک هیکل را مجروح ساخت * بیت *

بتکلیف فطرت دلیری نمود * به سنی که تکلیف بروی نبود
درین سن اگر بودی انرا سیاب * همی گشتی از دیدن فیل آب
از مشاهدهٔ آن حال نظاگیان ملکوت مهر از لب سکوت برداشته
بهزاران آفرین زبان کشادند و از چهار طرف چهار قل برای دفع چشم
زخم او خوانده برد میدزدند - و آن عفریت نژاد ددنهاک از خوردن
زخم زیاده خشمناک گشته با وجود سر دادن چرخي و دیگر آتشبازی
و انداختن گرز و زدن کجک و دیگر اقسام حربیه پادشاه زاده را مع
اسپ بیدریغ زیر دندان در آورد و آن نونهال گلشن کامرانی بمدد
همت تهری و شجاعت موروثی از اسپ جدا شده باز همان لحظه

بجستی و چالاکي تمام دست بقبضه شمشیر نموده بار دیگر بر فیل
کوه پیکر حمله آور گردید و پادشاهزاده محمد شجاع از ملاحظه آن
حال باوجودي که از هجوم و ازدحام خلأقی که بالای هم می افتادند
باد را هم راه تردد نبود و از دود آتشبازي آدم آدم را نمیدید خواست
که خود را نزد برادر والا قدر رسانده مدد نماید - چون نزدیک رسیده از
زور بازو صف ازدحام بردید از صدمات و آتش فشاني اطراف اسپش
چراغ با گردید و او نیز از بالای اسپ افتاد - درین وقت راجه جیسنکه
خود را بفیل رساند اگرچه از رم نمودن اسپ او نیز نزدیک بود که
بیفتد اما بهر وجه خود را نگاهداشته بر چپي چند متواتر بر فیل زد
و معاکز برداران و دیگر بندهاي جملوی خاص زیر صدمه گرز و حربهاي
دیگر گرفتند درین ضمن فیل حریف او برو حمله غلبه آمیز آورد باز
آن فیل دیو صورت عفریت سیرت از صدمات اطراف مغلوب و
هراسان گشته برو بفرار آورد - هر دو شاه زاده محض از فضل حافظ
بیهمال از چنگ آن بلای ناگهان نجات یافتند - و پادشاه گردون وقار
از محفوظ ماندن هر دو پادشاهزاده نامدار هزاران شکر بدرگاه کردگار
بدل و زبان بجا آوردند و هر دو گوهر درج سلطنت را تنگ در آغوش
شفقت گرفته فرمودند که پادشاهزاده محمد اورنگ زیب را باشرفی
بوزن در آرند و به پنج خریطه اشرفی سنجیده بدرویشان و مستحقان
رسانند *

چون فتح خان پسر عنبر حبشی چنانچه بتکریر در آمده
بهبود کار خود در اطاعت پادشاه ملک سپاه دیده عبد الرسول پسر
خود را بحضور فرستاده کار پردازان پای تخت را وسیله عفو جرائم

ساخت حضرت اعلیٰ بعضی محال نظام الملک را که بساهو نظر
بر تقاضای وقت عطا فرسوده بودند باز باو بدستور سابق مرحمت
و بحال نمودند - و ساهوی واژ گون بخت آزرده خاطر گشته نزد
عادل خان به بیجا پور رفته باعث فتنه و فساد تازه گردیده درخواست
مدد برای تسخیر دولت آباد نمود و لشکر گران و مصالح قلعه گیری
از عادل شاه گرفته روانه دولت آباد گردید - از آنکه دران ایام بسبب
انقضای سالهای قحط و اختلاف وضع روزگار ذخیره در قلعه نمانده
بود و فتح خان میدانست که امرای نظام الملک بسبب خونریزی
و سختی سلوک او با او وقت محاسره رفاقت بلانفاق نخواهند نمود
از شنیدن خبر رسیدن لشکر بیجا پور متوهم خاطر گشته عریضه بخدمت
خان خانان مهابت خان مشتمل بر خبر روانه شدن فوج بیجا پور
بسلسله جنبانی ساهوی سیاه رو و اراده سپردن قلعه دولت آباد
به بندهای پادشاهی و طلب نمودن خان خانان نوشته روانه نمود -
خان خانان برین مزده خاطر خواه خود مطلع گشته اول خان زمان را
با جمعی از بندهای درگاه روانه دولت آباد ساخت و از عقب
خود نیز مرحله پیما گردید - خان زمان چون در منزل دولت آباد
رسید خبر رسیدن فوج ساهو بر سر راه باراد باطل حائل گردیدن
شنید لهراسپ برادر خورد خود را با دلیر همت و دیگر همراهان
برای مقابل شدن سران اران بیجا پور تعیین نمود - و خود هم ترتیب فوج
نموده برای پیکار آن فوج مستعد گردید بقصبه پهلوری (105) نارسیده

گرو سپاه بیجاپور ظاهر گشت و اول با لهر اسپ بعده با خان زمان پای دار و گیر بمیان آمد و بعد زد و خورد مردانه که از هر دو طرف جمعی کشته و زخمی شدند فوج دکن هزیمت خورده هفت کوه آن طرف دولت آباد رفته فرود آمدند - دو گروهی که یکی خان زمان نزول نموده سرداران بیجاپور نظر بر مآل اندیشی با فتح خان پیغام و مصلحت بمیان آوردند و موافق رویه بد عهده و پیمان شکنی آن قوم باهم صلح باین شرط نمودند که فتح خان سه لک روپیه بساهو باچند سراسپ برساند و آنها ذخیره قلعه و غیره بدهد خود بالای قلعه رسانند و از بالا و پائین بر لشکر پادشاهی گولہ توپ و تفنگ و سنگ بازان و تیر و سنان باریدن گرفت - خان خانان از شنیدن این خبر چون مار بر خود پیچیده خان زمان را نوشت که برای تسخیر قلعه و تادیب بیجاپوریان کمر هست بسته به بستن مورچال و کندن نقب پردازد و بر لشکر عادل خان تاخته از پای قلعه بر خیزانده نگذارند که ذخیره بالای قلعه رسانند و خان زمان بعد رسیدن نوشتجات خان خانان خود را بنظم پور رسا ده بفکر برداشتن لشکر دکنی و تردد پیش برتن مورچال پرداخت و بسواری مکرر هرجا اثری از لشکر بیجاپوریان می یافت علف تیغ و طعمه تیر و سنان می ساخت - فتح خان مصلحت دران دید که خیریت خان بیجاپوری را که از امرای صاحبزادی دکنی گفته می شد با شش صد سوار اندرون قلعه گرفت و مکرر فوجهای طرفین بر یکدیگر روز و شب تاخت می آوردند آخر دکنیها هزیمت یافته ازان نزدیکی برخواستند و

خان خانان نیز با فوج برای بند نمودن راه رسد غله و ذخیره قلعه
مقرر کرده خان زمان را با پنج هزار سوار برای مقابله فوج بیجاپور
تعیین نمود و دیگر سرداران را برای دواندن نقب و پیش بردن
مورچال جائجا قرار داده به سرانجام دیگر مصالح قلعه گیري کار
فرما گردید اگرچه قلعه گردون اساس دولت آباد که نه قلعه پایه
بپایه ازسنگ خارا مدور یک لخت تراشیده و سر بر فلک برش
کشیده نه آنچنان قلعه ایست که وصف او بزبان خامه و بیان درآید
یا از تردد مصالح محاصره قلعه و زینه و یورش و نقب رساندن
تسخیر آن باحاطه قبول عقل در آید اما از آنکه خالی شدن قلعه
از ذخیره بمدد طالع و اقبال پادشاه عدو مال قلعه کشا باعث امید
مفتوح گردیدن و تقویت دل‌های بهادران قلعه گیر گردیده بود
امرای جان نثار دران محاصره مصدر تردد نمایان گردیدند و علی
الرغم همدیگر کوشیده در تسخیر آن می خواستند که بر معاونت
چرخ خونخوار سبقت جویند و یاقوت حبشی که اول غلام نظام
الملک بود بعده بقصد نوکری پادشاهی رجوع آورده در زمره
بند‌های این درگاه در آمده خدمت می نمود خواست که سیاه
روئی خود را برعایت بازگشت جانب حق نمک قدیم بسرخ روئی
مبدل گرداند اول بفکر رساندن ذخیره بقلعه از طرف مورچال خود
افتاد و نتیجه او بر روی کار آمد از آنکه گفته اند که سیاهی روز
ازل بشستن آب تدبیر زائل نگردد از شهرت اینکه باعث مزید
سیاه روئی او گردید ثبات قدم نتوانست ورزید و مثل غلامان
گردیز پا از لشکر برآمده خود را نزد مالکان خویش رسانید و جنگ‌هایی

که در شبانه روز بر سر رساندن رسد غله بقلعه میان هر دو فوج
 رو میداد آدم کشتی بمیان می آمد و همچنان برای ممانعت رسیدن
 غله بلشکر پادشاهی افواج بیجاپوری شوخی نموده سر راه می
 گرفتند و بر مورچال می ریختند و مردم را ضائع می نمودند و
 ترده نمایان دران قتال و جدال از هر طرف بظهور می آمد و
 جانهای شریفین بباد فنا می رفت تا کجا بشرح تفصیل آن توان
 پرداخت - درین ضمن کهیلوجی نام دکنی که او نیز از مدت رو
 باین جناب آورده بدولت پنجهزاری پنجهزار سوار رسیده بود بدستور
 یاقوت از لشکر پادشاهی برخاسته داخل فوج عادل شاه گردید -
 و از پیوستن او دکنیها مستظهر گشته شبی بقصد رساندن چهار
 صد گاو رسد بر قلعه بر سر لشکر پادشاهی شورش عظیم آوردند و
 بهلول خان که سردار عمده فوج بیجاپور بود و دبیرهای یاقوت و
 غیره از چار طرف بر مورچال ریخته صدای دار و گیر بلند ساختند
 و امتداد جنگ تا دوپهر روز انجامید و سرها چون گوی غلطان زیر
 نعل اسپان بهادران سی غلطید و کار بجائی رسید که خان خانان
 و همه سرداران سوار شده قدم بعرضه کارزار گذاشته مقابل دکنیها
 صف آرا گشتند و از گرد سپاه موافق و مخالف ابر آسا آسمان دیگر
 نمودار گردید و خورشید از میان نا پدید گشت * بیت *

زگرد سپاه آسمان گشت میخ * همه گرز بارید و پولاد تیغ
 غبار زمین بر هوا راه بست * عنان سلامت برون شد ز دست
 دران نبردگاه دوسه سردار مثل جگناتیه راتهور و غیره و جمعی از
 راجپوتیه و بعضی مسلمانان روشناس نقد جان در باختند آخر

بهمول رو بفرار آورد و شاد یانۀ نصرت طرف خان خانان بنوازش
درآمد و اسب و آدم بسیار دکنیها قتل و اسیر گردیدند و فوج
پادشاهی بلا فرصت بر سر بهادر مخالفان تاختند و در آنجا نیز
مکاربۀ صعب بمیان آمد و غنیمت وافر مع انبار غله که برای
رساندن بالایی قلعه فراهم آورده بودند بدست لشکریان افتاد و آنچه
نتوانستند برداشت آتشها زدند - درین وقت فتح خان که مورچال
لشکر را از فوج خالی شنید فرصت وقت را از دست نداده از
قلعه برآمده بر مورچالی که نقب آن تا پای حصار قلعه رسانده
بودند رخت و شور و غلغلۀ عظیم پریدم بلند گردید و خان خانان
از شنیدن آن مع بهادران جان باز یکم تاز خود را رساند و از
هر جانب مبارزان رزم جوی آتش خوی جلوریز رسیدند و از صدای
نفیر و کرنای زهره گداز و آواز سم ستوران تیز رفتار و هائی و هوی
جوانان جان نثار افسون فرار بران دکنیهای حیل ساز دمیدند
و فتح خان افتاد و خیزان خود را بقلعه توانست رساند و پاره اسباب
مورچال بغارت رفت - چون چند روز کهی بر لشکر نرسیده بود بل از
جنگ شب و روز لشکریان را فرصت زین، از پشت اسب فرو آوردن
نمیدادند تا بآوردن کاه و هیمة چه رسد خان خانان خان زمان را با فوج
گدان بجهت آوردن کهی روانه ساخت و دو هزار سوار برای قراولی
ما بین راه که از رسیدن فوج ناگهان خبردار باشند نگاه داشت .. لشکر
بیجا پور از شنیدن این خبر چون گرد باد بر فوج پادشاهی تاختند
و با فوج قراولان جنگ در گرفت و بعد رسیدن مدد و کشش چندی
از هر طرف کهی بر لشکر رسید چون نقب طرف خان زمان از

